

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IV. évf. 40-41. sz.
2008. JÚLIUS-AUGUSZTUS
(LXXIX. évf. 15.846-7. sz.)

Dr. Bábel Balázs (*):

Templom és iskola - a templom tanítóhely is -

Ahogy kezdetül a püspökök és a papok tanítottak a templomban, vagy magyarázták az evangéliumot, a kora középkortól kezdődően észak irányba hirdették, jelezvén, hogy a sötétséget, a tudatlanságot az evangélium világosságával eloszlatják. Ebből is adódik a templomnak az iskolával való összefonódása. Az iskola a régi helye az emberiségnek, ahol a műveltséget módszeresen és szervezeten sajátítja el gyermekkorától kezdve.

Az athéni és spártai iskola egyrészt a szigorúság, másrészt a demokratikusabb iskolatípusokat jeleníti meg. Ez örök probléma. Az ókori nevelési típusok visszatértek Európába, a spártainak megfelelt a porosz iskolarendszer, ahol a gyermekek nagy fegyelmel hátrattett kézzel ültek. Az angolszász iskolák a demokratikus alapokat fejlesztették tovább. A keresztény iskolák nagyon sokat átvettek az ókori iskoláitól, többek között a hét szabad művészetet is. Így lettek átmentői az antik kultúrának, de sajátos specialitásukat is hozzáadták. A Római Birodalom bizánci részében magas fokon megmaradtak az iskolák. Ezért a keleti oktatásrendszer filozofikusabb és retorikusabb volt, mint a nyugati. A Római Birodalom nyugati felében, a népvándorlás idejében óriási volt a műveltségi szint esése. Előlről kellett kezdeni a barbár népekkel az oktatást, a kereszténnyé tevést a nulláról indították.

A középkor végéig egész Európában csak egyházi iskolák voltak, pápai alapítású egyetemek, közép- és alsó iskolák. Magyarországon a XIX. század közepéig szinte nem is volt más iskola, csak egyházi. Mind a katolikus szerzetesi iskolák, mind a protestáns iskolák alapvetően a hitre, tudásra, szép életre, jóra tanították az ifjúságot.

Az egyház 2000 éves múltja miatt nagy tapasztalatával sok inspirációt adhat a mai nevelésben. Jézus Krisztus a tanítványokat küldte, hogy ők is tanítsanak minden népet. Érdemes arra felfigyelni, hogy Jézus nem az olykor több ezres lélekszámra rúgó hallgatóságát tette tanítvánnyá, hanem csak tizenkettőt. A régi mester és tanítvány kapcsolata sokkal több volt, mint oktatás és nevelés, valamiképp **együtt éltek**. Mintha ez a tény is elősegítené a kisiskolák fennmaradását a hatékony emberformálásban, mert olyan mamut iskolákban, ahol az osztálylaponban fényképek vannak, hogy a váltakozó tanárok ráismerjenek a felelő diákra, ott ez nem valósulhat meg.

Ma **mindent** át akarunk adni és nem az **egészet**. Mérheterlen információ áradatból nem tudja szelektálni a legtöbb ember a fontosat, így az egészről nincs tudása, nincs képe. Az információ deformálja őt, holott az információnak transzformálni kellene. Egyetlen tudomány sem alkalmas arra, hogy az egészet adja, mert elveszik a részletekben. Az élet értelmére vonatkozó dolgokban a bölcsesség adományát csak Isten adhatja, amikor a legmagasabb szempont szerint ítéljük meg az élet eseményeit. Mi nemcsak oktatni, hanem nevelni is akarunk.

Ez mindig együtt jár a keresztény tanítással. Belülről kormányozott emberré akarjuk tenni neveltjeinket.

A tv csatornáit kódolni lehet a gyerekeknek, hogy mit nézzen, vagy mit ne nézzen meg. De még fontosabb, ha arra tanítjuk meg, hogy különbséget tudjon tenni az értékes és értéktelen programok között. Legyen ereje kikapcsolni a médiumok bármelyikét, ha az nem építi, hanem erkölcsileg rombolja őt. Így lesz belülről kormányozott. Az igazság keresésében meg kell tanítanunk a diákokat az összefüggések és okok keresésére, az *inter lego* az intelligensnek az alapszava, amely arra utal, hogy a sorok között is megtanulunk olvasni. Ilyenféle intelligenciát kell elsajátítani, mert **nem minden nyomtatott betű igaz**. Legyen józan kritikai érzékük, szintézist teremtve a hit és a műveltség, a hit és a morál között.

Szellemiséggel akarunk nevelni. Egy iskola nemcsak a tantárgyakkal nevel, hanem szellemiséggel, ahol a nevelőkön kívül a nagyobb diák is pozitív hatással tud lenni a nála fiatalabbra. Közösséget teremtve közösségi emberré formáljuk őket, hiszen célunk, hogy az iskolából kikerülve a közjó szolgálatába álljanak, legyen a család, a szociális kérdések, a politika világa, amit a közösség érdekében kell végezni. Világnézeti kérdésekben a semleges iskola sem semleges. Ha egy tanárnak módjában áll különböző tankönyvek között választani történelem, magyar, vagy etika oktatás területén, akkor választása már világnézetére is visszavezethető. Ugyanakkor az eszmények választása is a világnézeti elkötelezettségnek a bizonyítéka. Hiszen **nem mindegy az, hogy menő sztárokat, hősokeket, értékes embereket, vagy szenteket mutatok fel az ifjúság előtt**. Az eszményválasztás a világnézeti elkötelezettségnek a biztos jele.

Az iskolák hatékonyságát ma csak a tanulmányi eredményekkel mérik. A tudomány eredményei jóra és rosszra egyaránt használhatók, **erkölcsi alapok nélkül nem megy előbbre a világ**. Gondoljunk csak korunk nagy technikai vívmányára, a számítógépre: minden értéke mellett kártékony szellemi termékeket is továbbít. Már most beszélnek a számítógép okozta lelki bajokról.

A tanításban, nevelésben olyan áldozatos emberek kellene, akik hivatásuknak tekintik az ifjúsággal való foglalkozást. Egy tanító élete elpazarlódik arra, hogy embereket formáljon ki.

Máris visszatérünk a templom gondolatához, ahogy az oltáron elég a gyertya az utolsó cseppig, ugyanígy az igazi tanár élete is elég lehet a tanítás munkájában, így tudja kinevelni azokat a nemzedékeket, akik csak az idő múlásával, sokszor a nevelőtanárral halála után fogják fel és köszönik meg, amit tőle kaptak.

(*) Kivonat Bábel Balázs Kalocsa-Kecskeméti érsek beszédéből, amely elhangzott 2008. február 9-én a Parlamentben, az Élőlánc a kisiskolákért c. konferencián. *Kiemelések tőlünk. Szerk.*

A francia és holland referendumaik által elutasított „Európai Unió Alkotmányát” módosították, és új fogalmazásban **Lisszaboni Szerződés** néven Lisszabonban, 2007. december 13-án a 27 tagállam képviselői aláírták. A Szerződés, amelyet 6. cikkével összhangban a tagállamoknak alkotmányos követelményeiknek

megfelelően meg kell erősíteniük, 2009. január 1-jén lép hatályba. Írország június 12-én népszavazás által elutasította a Szerződést, Magyarország Parlamentje azonban elsőként megerősítette. E kérdésnek aktualitása folytán és **Szent István emlékének függvényeként közöljük az alábbi tanulmányt. Szerk.**

Dr. Tóth Zoltán József:

A SZENT KORONA-TAN ÉS IDŐSZERŰSÉGE

A Szent Korona-tan a magyar történelmi alkotmány alapelveinek közös elnevezése. Magyarországnak az állami kezdetektől (a IX. és X. századtól) egészen 1949-ig **történelmi alkotmánya** volt. Az alkotmány egy nemzeti közösségnek, egy ugyanazon állam területén élő állampolgárok életének legmagasabb szellemi és törvényi szintű szabályrendszeré. Rendezi az állam, az állami szervek és az állampolgárok viszonyát, meghatározza az alapvető országos intézményeket és azok működését.

Az alkotmány alapvetően kétféle lehet: történelmi, illetve kartális alkotmány. A különbség köztük, hogy a **történelmi alkotmányok** az évszázadok alatt megszületett, egymás után következő törvények és a közösséghez tartozó emberek által kialakított szabályok (országos szokásjog) egymásra épülő, egymást kiegészítő rendszere. A **kartális alkotmányok** pedig egyetlen egy törvényben kívánják összegyűjteni azt, amit a történelmi alkotmányok esetén az évszázados tapasztalat összegyűjtött.

A két alkotmányos szemlélet közti alapvető különbség, hogy a történelmi, közjogi szemlélet az állam életét egyetlen organikus folyamatnak tartja.

Ezzel szemben a kartális alkotmány elfogadását, bevezetését ennek készítői alapvetően az állami, politikai élet egyfajta, a korábbi államisággal szakítani kívánó aktusának tartják, bizonyos, „a múltat végképp eltörölni” nézetű filozófiai elvek alapján. (Ez akkor bír különös jelentőséggel, ha az állam történetének nem csupán néhány évtizedes, vagy egy-két évszázados múltja van.)

A magyar történelmi alkotmány elválaszthatatlanul kapcsolódik a Szent István koronájaként ismert Szent Koronához. Az 1978 óta folyó tudományos kutatások

eredményei megerősítették azt a történelmi és közjogi hagyományt, miszerint koronánk Szent István király (uralkodása: 997 – 1038) korában már biztosan létezett. A korona az eurázsiai és az atlanti kultúrkörben az egyetlen „Szent”-ként ismert és tisztelt államiságot kifejező ékszer. Ennek két alkotmányos, közjogi és történelmi jelentősége is van. Az egyik a **szuverenitás** kérdéséhez kapcsolódik. A szuverenitás jelenti egyrészt egy adott állam füg-

(Országház)

getlenségét a többi államtól, másrészt az országon belüli kizárólagos főhatalommal való megkérdőjelezhetetlen rendelkezési jogot.

Magyarországon a történelmi alkotmány szerint a szuverenitással, vagyis a legfőbb hatalommal való rendelkezési jog, eltérően az európai hagyományoktól nem az uralkodó, vagy a nép (népszuverenitás), hanem a Szent Koronáé. Ennek az a következménye, hogy sem az uralkodó, (vagy annak nevében), sem a nép nevében nem lehet centrális, kevesek kezében koncentrálódó hatalmi mechanizmust kialakítani, működtetni, sem diktatórikus, sem demokratikus keretek között. Gyakorlatilag kizárt mindenféle korlátlan, emberek által gyakorolt kisebbségi uralom a többség fölött a politikai jogosultak között, miután a hatalom forrása, szuverenitása sem az ember(ek)-től származik. Ugyanakkor az uralkodó (az államfő) és a nemzet (nép) között már az állami élet kezdetétől kialakul a **megosztott, egymást ellenőrző hatalom**, hiszen ha a szuverenitás nem is az övék, de a hatalom birtokosa és gyakorlója az ember. Sőt, Magyarországon a hatalom első számú birtokosa nem a király, hanem a nemzet. *Az országnak van királya, és nem a királynak országa.*

Folyt. a 2. oldalon

A TARTALOMBÓL:

FIGYELEM:	
A CSERKÉSZBÁL ADATAI ... HUFII.	
Dr. Drexler a Hősök Napján	2.o.
Saáry Éva tárca	3.o.
Argentínai könyvek Szegeden ..	3.o.
II. Dom Pedro brazil császár	4.o.
MAGYARORSZÁGI helyzet	5.o.
AKOLÓNIA HÍREI .. 6.,8.,9.,10.-11.o.	
Kiss Péter Rigómezőről	6.o.
Vasi Álmos <i>Dipidala</i>	7.o.
Jubileum Balatonföldváron	8.o.
A Magyar Szolidaritás Tüze ... HUFII III.	
Anyanyelvünk változik?	HUFII IV.
Szemelvények a HKK-ból	HUFII IV.
Sobre István Széchenyi	SP I
Éxito de la Semana Húngara ...	SP II
CUMPLEAÑOS de agosto	SP II
Nos escriben	SP III
CALENDARIO julio-agosto ...	SP IV

Gfoto.org

Haynalné Kesserű Zsuzsanna:

Hősök Napja május 18-án

Elhatározzuk. Majd megállapodunk, és megígérjük. Ezért igyekezünk és szervezünk, rendületlenül. *És csak nem akar sikerülni.*

Micsoda? Az, hogy egy és ugyanaznapra ne essen több mint egy kolonialis esemény. Megint megtörtént: május 18-ra ugyanakkorra adódott három is: a **Segélyegylet közgyűlése**, ebéddel, Chilaverten; a **Nyugdíjasok ebédje** Valentin Alsinán; végül a **hagyományos**, évente megünnepeelt **Hősök napja**, a Chacaritán.

A részt vevő publikum nem gyarapszik, hanem gyérül, és az ilyen torlódás esetén nyilvánvalóan megcsappan, hiszen eloszlik többfelé. Márcsak azért sem lehet két helyen egymás után jelen lenni, a legjobb akarattal sem, mert a távolságok óriásiak, a közlekedés mind nehezebb.

Beszéljünk a Hősök Napjának megünnepléséről.

Chacaritán du. 3-ra volt meghirdetve a hagyományos ünnepély, megjelent a németek részéről a már ismert négytagú delegáció, megtörténtek a kölcsönös koszorúzások is szép egymásutánban. 31 cserkész (!) példásan sorakozott föl - majdnem többen voltak, mint a publikum... Ez túlzás,

Cserkészek díszfala

de valóban nem voltunk elegen. Pedig emlékezetemben első alkalom, hogy se nem dől az eső, se nem fúj a szél, nincs hideg, hanem pompás, csalogató, napsütéses, szép nyárutói nap simogat.

A kissé elkésve kezdődő program zökkenőmentesen, csendben-rendben zajlott le. Az éveken át megszokott bemozdó, Grabnerné Nagyiványi Patrícia hiányában **Kerekes Miki** akkurátusan helyettesített. Zászlóbevonulás, argentin Himnusz, Szent László iskola szerezplése, majd az egyik fénypont: **Lajtaváryné Benedek Zsuzsanna** megemlékező beszéde spanyolul (*l. SP 2.o.-on*).

A Szent László iskola delegációja élén Mattiauda Lucila zászlóvivő. Balra Valentin Ferenc jogi megbízott

A Hősök Fala, a megkoszorúzások előtt

Gfoto.org

Ifj. Főthy Gyula megkapóan tolmácsolja Wass Albert üzenetét. A háttérben Kerekes Miki bemozdó

Mosolygó arcok a simogató napsütés hatására - de miért hiányzik náluk az árvalányhaj?

Következett a másik fénypont: a ZIK nevében **ifj. Főthy Gyula** megragadóan szavaltta el Wass Albert „Üzenet haza” c. versét. Magyar nyelven **Dr. Drexler András**, a magyar nagykövetség elsőbeosztott tanácsosa mondott

szépen összeállított beszédet (*l. szomszédos hasáb*), az Egyházak nevében pedig **Nt. Tóth Kristóf** ref. lelkész imádkozott és osztotta az áldást, két nyelven. A magyar és a székely Himnusszal lett vége az ünnepélyes tiszteletadásnak, majd szép fegyelmezetten vonultak ki a zászlók, a cserkészek és a többi delegáció.

Itt említjük az *Argentinisches Tageblatt* hetilap németnyelvű kollégánk május 31-i kiadásában megjelent részletes és igen szép hangnemű beszámolóját a magyar ünnepségről, a nevek hibátlan kiírásával. Gratulálunk, és köszönjük! Együttal reméljük, hogy jövőre többen jelen leszünk, és nem morzsolódunk szét a kolónia különböző, ugyanaznapra szervezett rendezvényein.

(Képanyag Zaha)

A Magyar Köztársaság Külügyminisztériumának nyilatkozata a 2008. június 12-én a Lisszaboni Szerződésről tartott írországi népszavazásról

Magyarország sajnálattal veszi tudomásul a 2008. június 12-i ír népszavazás eredményét, de teljes mértékben tiszteletben tartja Írország népének véleményét.

Ugyanakkor emlékeztet arra, hogy a tagállamok csaknem kétharmada már megerősítette a Lisszaboni Szerződést, köztük elsőként Magyarország.

A Lisszaboni Szerződés értékei és céljai Magyarország számára továbbra is nagy jelentőséggel bírnak, és fontosnak tartjuk őket az Unió jövője szempontjából is. Úgy véljük, Európának tovább kell haladnia.

A kialakult helyzetet a tagállamok közösségének kell megvitatnia. Magyarország ebben a folyamatban aktívan részt kíván venni.

Meggyőződésünk, hogy Írország és a többi tag-állam közösen megtalálja a megfelelő jogi és politikai megoldást. Nem szabad ugyanakkor elhamarkodott döntéseket hozni. Örömmel vesszük Írország megoldási javaslatát.

Mindeközben az Uniónak tovább kell foglalkoznia a mindennapjainkat érintő kihívásokkal és választ kell azokra adnia, mint például az éghajlatváltozásra, az energiabiztonság ügyére, az élelmiszer- és energiaárak emelkedésére, vagy az állampolgárok biztonságát érintő kérdésekre.

Üdvözljük mindazon, a Szerződést még meg nem erősített tagállamokat, akik a ratifikációs eljárás folytatása mellett döntöttek.

Az ír népszavazás eredménye nem befolyásolhatja az Unió jelenlegi bővítési folyamatát.

Budapest, 2008. június 16.

(Köszönet Józsa Mátyás nagykövet úrnak a közvetítésért)

Dr. Drexler András Ph.D., a Magyar Nagykövetség tanácsosának beszéde a Hősök Napja megemlékezésén (kivonatolva)

Dr. Drexler András
Fotó Zaha

(...)

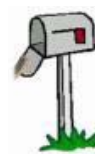
A Hősök Napja azt bizonyítja, hogy a háborúk valódi halottakat kívánnak. Azok a katonák, akik elesetek a háborúk hadszínterein, azok a civilek, akik életüket veszítették a harcok közepette, azok valóban meghaltak, visszavonhatatlanul és végérvényesen.

A temető a megbékélés jelképe: az egykori ellenségek immár örökre megbékélve nyugszanak egymás mellett. A halott katonák nem ellenség többé.

A Hősök Napja a kegyeletadás mellett a béke jelentőségére hívja fel a figyelmet. Azt üzeni, becsüljük meg, hogy közvetlen háborútól mentes korban és helyen élhetünk. Az emberiség sokkalta több nemzedéke élt háborúban, mint ahány nemzedék békében élhetett és gyarapodhatott. A béke egyfajta kegyelem. Ahhoz, hogy értékelni tudjuk ezt a hatalmas adományt, elengedhetetlen, hogy megbecsüljük azok áldozatát, és kimutassuk tiszteletünket azok felé, akiknek háborús korszakokban kellett helytállniuk, és számos esetben ez a helytállás nem más, nem kevesebbet jelentett, mint az életük feláldozását.

Nekünk talán egy jobb kor jutott, talán egy könnyebb kor. Nekünk máshol és máshogyan kell bizonyítanunk, s ehhez adnak, adhatnak erőt a hősök, a hősi halottak. Éppen ezért fontos, hogy emlékezzünk rájuk.

A háborúk áldozatairól emlékezünk, de hálával gondolunk azokra is, akik túléltek a háborús esztendőket, majd újra és újra nekiláttak, hogy a romokból felépítsék az országot. A Hősök Napja szüleink, nagyszüleink, dédszüleink fáradozásai, küzdelmei előtti tiszteletadás is, aminek az igazán értelmes, ha képesek vagyunk méltó módon folytatni és beteljesíteni az elődök örökségét.

Az Olvasó írja...

Dr. Bács Zoltán kedves leveléből megtudtuk, hogy a HKK által a Szegedi Tudományegyetem könyvtárának küldött könyveinket sikeresen átadta. Itt köszönjük meg neki a szíves közvetítését és a konténer-szállításába bevett küldemény vállalását! (*l. beszámoló az átellenes oldalon. Szerk.*)

Kedves Zsuzsó!

Ahogy ígértem, a könyvek május 30-án átadásra kerültek. A Szegedi Egyetem Könyvtárának főigazgatója, Dr. Mader Béla vette át őket. A szépen megszervezett ünnepségen a főigazgató úr meleg szavakkal mondott köszönetet Önnek és Kádárné Anikónak.

Öröm volt látni, hogy a másfél millió kötettel büszkélkedő könyvtár megtiszteltetésnek veszi és örömmel fogadja be az argentinai magyar emigráció kiadványait mint a Hungária Könyvbarátok Köre adományát, hiszen valamennyi különleges érték az olvasó-kutató ember számára. Felbecsülhetetlen értékű az a gesztus, amelyet az adomány képvisel, hiszen az egymástól távol lévő helyszíneken kiadott művek így válnak az egyetemes magyar kultúra egyenrangú, egymást kiegészítő és gazdagító részévé.

Az egyetem Hispanisztikai Tanszéke nevében Dr. Berta Tibor tanszékvezető adott át a Buenos Aires-i Magyar Könyvtár részére szótárakat és egyéb kiadványokat. Berta tanár úr 2004-ben az egyetem küldöttségével már járt Argentínában, és nem mulasztotta el az akkor szerzett szép emlékeinek felidézését.

Felemelő érzés volt „postaként” jelen lenni, átadni egy kis darab magyar Argentínát, tolmácsolni mindazokat az érzéseket, azt a munkát és elhivatottságot, amit a könyvtár, annak fenntartása és gyarapítása mindannyiunknak jelent. Úgy éreztem, a könyvek „otthonról hazatértek”, és én is ezzel az eseménnyel fejeztem be külszolgálatomat.

Szeretettel és tisztelettel:

Dr. Bács Zoltán

*

Kedves Zsuzsó!

Különös öröm, hogy a májusi számban Mindszenty bíboros úrról is nagyobb terjedelemben szólnak. Az emigrációban és az egész magyarságban ui. van néhány eszme, személyiség, amelyek jelentőségüknél fogva szentek és sérthetetlenek. Soha nem szabad(na) megfeledkezni róluk. Ilyenek elsősorban március 15, a Hősök Napja, Trianon június 4, augusztus 20, október 6, október 23, és ilyen Mindszenty hercegprímás is. Ő nemzete nehéz sorsában nemcsak odahaza osztozott a kommunizmusban a börtönévei alatt, hanem az emigráció keserű élményét is meg kellett tapasztalnia, emellett erkölcsi vezetője is volt, és remélhetőleg marad, immár bő harminc évvel halála után is. Ezért elengedhetetlen, hogy őróla is évente megemlékezzünk, mint ahogy Maguk tették azt tiszteletreméltóan.

Még valami, amelynek Buenos Aires-i vonatkozása is van: május 30-án érkezett meg Kaliforniába, Ontario városába v. Ladányi Domonkos a feleségével, régi ejtőernyős bajtársa, Bondor Vilmos ny. dandártábornok meghívására. Én kötöttem őket össze még tavaly nyáron Ladányiék nál tett látogatásomat követően. Több mint 60 éve nem tudtak egymásról!

Kézcsókkal,

Dr. Tóth Gergely, Kalifornia

Saáry Éva (Lugano): BARACKNYÍLÁS IDEJÉN...

Magam sem értem, hogyan történt, de minden viharok és kalandok ellenére 1946-47-es báli meghívóim sértetlenül megmaradtak. Utolsó budapesti látogatásom alkalmával rájuk bukkanva, kihoztam őket Luganóba.

No, nem kell azt gondolni, hogy ezek a háború utáni táncos összejövetelek valamiben is hasonlítottak az Édesanyám által oly sokat emlegetett Americana-vagy Jogászbálokra, mely utóbbiak híres megnyitó száma a „Nem ütök a jogászt agyon...” kezdetű, tréfás szövegű csárdás volt. A „felszabadulás” viharja elsodorta a fodros-flitteres estélyi toaletteket, a glaszkesztyűket, frakkokat, szmokingokat. A fiatalság azonban fiatalság maradt Rákosi véres országlásának árnyékában is.

Annak idején még töretlen volt az idealizmus, a lelkesedés. A romokat eltakarították, s az országot „újja akarták építeni”, nem bírván elképzelni, hogy végleg a keleti barbárság jármába kényszerítettek benünket. Gombamód alakultak az ifjúsági szervezetek (Kossuth Diákkör, Fonó stb.), s noha ezek komoly, igényes feladatokat tűztek maguk elé, a szórakozásról sem lehetett lemondani. Mindig akadt valami bár vagy klubhelyiség, ahol a mulatni vágyók összejöhettek, s hajnalig rophatták a táncot, részint az akkor divatos Yankee-doodle pezsdító ütemére, részint olyan andalító, romantikus slágerek dallamára, mint a „Baracknyílás idején találkoztam veled én” vagy az „Egy cigánykaraván kocsiján ült egy lány, és jószó!”...

Forgatva a dísztelen, sárguló kártyákat (mai megítéléssel inkább céduláknak nevezhetném őket), ilyen szövegekre bukkanok:

„A Kossuth Lajos Diákkör Budai Szervezete folyó hó 14-én délután 5 órai kezdettel műsoros táncestet rendez a Gellért kávéház kistermében, melyre hozzátartozóival és ismerőseivel együtt szeretettel meghívja a Rendezőség. Belépődíj nincs. Műsormegváltás (5 Forint) kötelező. Tommy Swing Együttes.”

Vagy: „A Független Ifjúság II. kerületi szervezete folyó hó 20-án zártkörű táncestet rendez, melyre...” stb. stb.

Némelyiken az is rajta áll, hogy a meghívót ki küldte. (Az egyiket ki tudok silabizálni egy nevet, de a hozzá tartozó arcra már nem emlékszem).

Eleinte Édesanyám is velem akart jönni (illetve jött is), mint ahogyan az a régi világban szokás volt - „gardedámnak” - , de aztán hamar belátta, hogy nem akad kivülről más kísérő, s elunta a gyakran reggelig tartó, magányos üldögélést. Vigyáztam magamra én. (Mai eszemmel csodálkozom is rajta, milyen ártatlanok, tiszták voltunk annak idején!)

A nyilvános összejöveteleken kívül 47 táján dívott a zsúrok szokása is. A tenyérynél lakásban fal mellé toltuk a bútorokat, Nagymama süteményt sütött, s Anyu meghívta (némi honorárium és uzsonna ellenében) a volt földbirtokos „Ottó bácsit” zongorázni. Az is előfordult, hogy valamelyik egyetemista fiú szolgáltatta a „talp alá látót”.

Hogy miért mesélem el éppen most mindezt? Mert a „múlt kódéből”, 50 év távolából, váratlanul fölbukkant valaki régi, táncos gavallérajaim közül. Nem találkoztam még vele, csak a levelezés indult meg közöttünk - nosztalgikus örömmel.

Gondolom, ha váratlanul összefutnánk, aligha ismernék rá a művészi hajlamú, teleélet építész-mérnök-hallgatóra, aki ügyes akvarell-illusztrációk kíséretében ilyen verset rögtönzött az emlékkönyvembe:

„Robogva, topogva
kacagva, zokogva
égni!
Lábra lépni,
testet rázni,
földig ázni,
lovacsázni
és...
mellet verve,

szédülten lesve,
rímeket keresve,
énekelve...
hosszú, nagy, való verset írni,
táncolni, szeretni, élni,
sosem pihenni.”

(1947. farsang. Scultéty János)

A szöveg gyöngybetűs sorai közé (az írása azóta sem változott) cilinderes négyerek szaxofonjai ékelődnek, s ropja, ropja a táncot mindenki köröskörül - az afrikai majmaktól a prémbundás eszkimókig...

Ha már kezembem az emlékkönyv, hadd lapozgassam tovább, hogy lássam, milyen bölcsességeket írtak belé az akkori „szépeményű” urak és hölgyek.

Természetesen, nem bizonyult egyik zseninek. Némelyik legföljebb olyan szellemes volt, „mint a temető éjjele”. Ilyen rigmusok is előfordulnak:

„Hogyha Pinokkió
nem fabábú lenne,
akkor téged, Évi,
igazán szeretne.”

Vagy:

„Két csónak úszik az élet tengerén,
Az egyikben Te ülsz, a másikban én.
A két csónak egymástól elszakad,
De a mi barátságunk örökre megmarad.”

Hogy ne is említsem az alábbi sorokat:

„Utolsó lapra írom a nevem. Utolsó
legyek, kit az életben elfelejtessz.”

Akadnak azonban szép, komoly gondolatok is, leginkább az anyai fájdalom és viszontagságon átment „felnőttektől”.

Szeretett Keresztanyám - aki akkor már túl volt a második rákoperáción -, szabályos, dölt kalligráfiával ezt írta:

„Minden eltávolodik tőlünk, mikor
öregszünk, csupán Isten közeledik hozzánk...” (René Bazin). S még hozzáfűzte: „Ezért jó, ha elébe sietünk!”

Öregség? Negyvenes éveit taposta. Én most több mint harminc esztendővel vagyok idősebb nála! Ó az én koromban már régen kint pihent a Farkasréti temetőben, Nagymamával egy sírban, aki jellegzetes, szaggatott betűivel (túl a kilencvenen!) csak ennyit jegyzett az első oldalra: „Drága unokámnak igaz szeretettel, Nagymamád. 1946. november 28.” (A dátumból kiviláglik, hogy az emlékkönyvet 17. születésnapomra kaptam).

Készült rólam akkortájt egy fénykép is: kék babos szoknya, fehér buggyosujjú ingváll, fekete pruszlik. Hajam elől föl-magasítva („Karády-frizura!”), szalaggal átkötve. Lábamon divatos „teletalpú” szandál.

Bizony, magam sem vettem észre, mennyire elkalandoztam eredeti témámtól, a „Mérnök-teáktól”, „Balassa-teáktól”...

Testvérem nem lévén, gyakran gépészmérnök-hallgató unokabátyám, Meszlényi Attila kísért el a táncmulatságokra, magával hozva legjobb barátait is: Dicit, Rucát. (Micsoda becenevek!)

Hozzám akkor „túl komolyak”, „túl idősek” voltak ezek az egyetemista fiúk. Néha bosszantott is felnőtt modoruk. Az építészek - a maguk bohémiséggel - még csak-csak, de a „kockafejű” gépészek, akik a matematikai problémákon túl a klasszikus zene iránt is érdeklődtek! Bach, Händel... micsoda unalom!

Attilával csak két alkalommal találkoztam 1956 óta. Midőn 92-ben ellátogatott budapesti irodalmi estemre, első pillanathban meg sem ismertem. Sovány lett és beteges. Megártott neki a hajszolt élet és a rengeteg cigareta. Idén nyáron csupán sírjára tehettem néhány szál virágot.

Az emlékkönyv lapjáról szomorúan mered rám az általa idézett Reményik-strófa:

„Tudod, mi fáj nekem
Testvér? Dehogyan tudod.
Bár senki sem jutott
Lelkem lelkéhez Nálad közelebb.
De amit adtam Neked: csak jelez,
Jelez, jelez.
Ember embernek adhat egyebet?
S a jelez mögött egy egész világ van.
Mindentől elrekesztve, önmagában.”
(Budapest, 1946. december 31.
„Kis húgomnak szeretettel...”)

Prof. Anderle Ádám indítványozására és Dr. Bács Zoltán közvetítésével a HKK Argentínában kiadott magyar duplumpéldányokat küldött a Szegedi Tudományegyetem könyvtárának. Íme a beszámoló az ünnepélyes átadásról (2008. május 30):

Argentínában kiadott magyar könyvek Szegeden

b.-j.: Dr. Mader Béla főigazgató, Dr. Bács Zoltán (az argentinai magyarok képviselőjében), Dr. Anderle Ádám professzor, Dr. Berta Tibor tanszékvezető (Dr. Anderle utódja), Dr. Kokas Károly főigazgató-helyettes és Batóné dr. Kaczúr Ágnes, szakreferens, e levél írja

**Kedves argentinai magyarok,
kedves Hungária Könyvbarátok Köre,
kedves Zsuzsánna!**

A Szegedi Tudományegyetem József Attila Tanulmányi és Információs Központja igazgatóságának részéről fogadják őszinte köszönetünket a számunkra kuriózumot jelentő könyvekért. A könyvek sorsa az Egyetemi Könyvtáron belül rám lett bízva, így egy kicsit személyesen is érintve vagyok az ügyben.

Igen kalandos úton jutottak el hozzánk ezek a könyvek. Ugyanazt a hosszú utat járták be, mint számtalan Hazánkat elhagyni kényszerült magyar honfitársunk a magyar kivándorlás történetének immár 150 esztendeje alatt Argentína felé, csak ellenkező irányban, hazafelé. Méltó helyre kerültek és kerülnek majd.

Ez a kapcsolat, „könyvcsere” - bár az a néhány szótár, amit cserébe küldünk a csodálatos ajándékokért nem egyenlő az ajándékozás jelentőségével - jól mutatja, hogy Szeged az egyik legfontosabb központja Magyarországon a latin-amerikai magyarsághoz fűződő kapcsolatoknak. Hagyományai vannak az ún. emigrációkutatásnak, és a Wittmann professzor kezdeményezésével, **Anderle Ádám professzor** irányításával immár több mint 30 éve működő Latin-Amerika iránt érdeklődő iskola-kutatóműhely jó kapcsolatait is bizonyítja ez az ajándékcsoport.

A Szegedi Tudományegyetemen 1992-ben alakult meg a Hispanisztika Tanszék, amely immár intézményi keretet adott a hispán-világ iránt érdeklődő oktatóknak-kutatóknak, és már induláskor is volt egy kicsi, mindössze kétezres könyvtára. A spanyol nyelv, nyelvtörténet, spanyol, portugál és latin-amerikai irodalom oktatása mellett igen erőteljes szerephez jutottak az ún. civilizációs tárgyak: egyebek mellett a történelem, a politikai rendszerek története, a sajtótörténet, és egy kurzus során a hallgatók betekintést nyerhettek a latin-amerikai magyar emigráció történetébe is.

Az esztendőknél számos szakdolgozat, tudományos diákköri dolgozat, doktori disszertáció született a témában, és mivel a rendszerváltás megnyitotta az addig féltve őrzött levéltári anyagokat is, egyre több fiatal kutató érdeklődése irányul a távoli tájakra került magyarság történetének felkutatására.

Mindeközben a 90-es években már érlelődött a gondolat az Egyetem egyre bővülő központi és tanszéki könyvtárainak méltó elhelyezéséről. A tervek lassan elkészültek, és a Karok összefogásával valamint hathatós külső anyagi segítséggel felépült az új egyetemi könyvtári épület és konferenciaközpont, amely végül József Attila nevét vette fel. 2004-ben több mint 70 tanszéki, kari, intézményi könyvtár „költözött össze” az új épületbe, amely a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának épülete mögött, az Ady téren áll. A **Hispanisztika Tanszék könyvtárának** anyaga oktatási és kutatási szempontok, valamint a téma interdisciplináris jellege miatt egyben maradhatott, azaz a könyvtár mintegy másfél milliós állományában elkülönülten kapott helyet a raktárban és a 2. emeleti szakolvasói térben is.

A Hispanisztika Gyűjteménybe kerülő ajándék kötetek beérkezésükkor az ado-

mányozó adatainak feltüntetése mellett külön HISP jelzetet kapnak, így a katalógusban mindig lehívhatók a gyűjteményi kötetekkel együtt. Még akkor is, ha a magyar irodalmi művek, kiadói kuriózitásuk miatt a *Régi könyvek Tárába* és a *Magyar Irodalmi gyűjteménybe* kerülnek. A spanyol nyelvű magyar irodalmi fordítások és a magyar nyelvű, latin-amerikai szerzők tollából származó művek természetesen a Hispanisztika Gyűjteménybe kerülnek.

Külön érdeklődésre tarthatnak számot a történelmi tárgyú elemzések, nyelvészeti tanulmányok, ezek méltóképpen reprezentálják az argentinai magyar könyvkiadás történetét is.

Az Anderle Ádám professzornak dedikált Martín Fierro kötet is a Gyűjteménybe került, a miatt a prózai ok miatt, hogy negyedéves irodalmi szigorlati kötelező olvasmány, és bár az oktatók jobban szeretik, ha eredeti nyelven olvassák ezeket a köteteket a hallgatók, a városi olvasóknak is hozzáférhetővé tesz egy fontos irodalmi művet magyarul, García Márquez és Vargas Llosa művei mellett.

Közel húsz esztendeje foglalkozom magam is a magyar emigráció történetével, és mintegy tíz esztendeje oktatom a „Magyarok Latin-Amerikában” című tantárgyat. Amikor az argentinai magyarok történetének bemutatására került sor, most is bevitettem megmutatni az „**Argentínai Magyar Hírlap**” legutóbbi számainak, hogy saját szemükkel is láthassák hallgatóink: ha nehezen is megtartható nyelvünk, generációkon keresztül is képesek a magyarok őrizni azt. Ennek bizonyítékai az ajándékkötetek is, amelyek kézzelfoghatóvá teszik számunkra az argentinai magyar emigráció és azon belül a magyar nyelvű könyvkiadás történetét, amelyről **Némethy Kessler Judit** írta doktori disszertációját és éppen nálunk, Szegeden védte azt meg.

Dr. Mader Béla főigazgató méltatja az Argentinából érkezett könyvadományt. Hallgatják Dr. Anderle Ádám professzor és Dr. Bács Zoltán „argentinai postagalamb”

A könyvek átvétele kis bensőséges ünnep keretében zajlott le, ahol **Dr. Mader Béla főigazgató** arról beszélt, hogy ritkán okoz ekkora örömet egy könyvadomány, mert sokszor érkeznek adományként olyan könyvek, amelyekből vagy nagyon sok van már, vagy elavultak. Ezért is volt különleges esemény számunkra egy ilyen küldemény, amelyet, ahogy a képeken is látható, muzeális környezetben vetünk át, könyvtárunk hasonló ünnepi eseményekre kialakított és a régi könyvtár értékes intarziás bútoraival berendezett tárgyalójában, ahol kollégáink is megtekinthették a kicsomagolt könyveket.

Üdvözlettel,

Batóné dr. Kaczúr Ágnes,
szakreferens

(Kiemelések tőlünk. Szerk.)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Közkívánatra folytatja braziliai tudósítónk az érdekes történelmi visszapillantásokat, különös tekintettel a brazil-magyar vonatkozásokra. Szerk.

São Cristóvão kastély Rio de Janeiroban, ahol II. Dom Pedro született

I. Dom Pedro és Habsburg Leopoldina fia, **II. Dom Pedro** volt Brazília második és egyben utolsó császára. 1825-ben született Brazíliában, Rio de Janeiro fővárosban, a São Cristóvão palotában. Nem volt szép gyermekora. 1 éves

II. Dom Pedro 5 évesen, amikor apja „fiavárára” lemond, és visszamegy Portugáliába

Miért szállt le a brazil császári trónról I. Dom Pedro? Mert bár a függetlenség kivívásában kimagasló, hősi személyiség volt, (mint képzett zenész és tehetséges zeneszerző, ő írta a legszebb függetlenségi indulókat!), uralkodásra kerülése után azonban népszerűsége hanyatlásnak indul. Olyan államszervezetet alkotott, amely kezében centralizálta a hatalmat.

Amikor apja, VI. Dom João hazament Portugáliába, az egész államkasszát magával vitte, tehát az immár független Brazília nagy pénztelenséggel küszködött. A valaha egyeduralgó brazil termék, a cukor, lemarad az antillai, sőt az európai cukorrépa mögött. Primitív rizstermelése nem bírja a versenyt az USA tökéletesedő termelési szisztémájával. A kávéexport még gyerekcipőben jár, és a kakaó még a kaucsuk még nincs divatban. Ráadásul egy vesztes kimenetelű háborút vezet Argentína ellen. Baklövésai miatt saját emberei is lassan elfordulnak tőle. Ugyanakkor szülőhazájában, Portugáliában is problémák vannak. I. Dom Pedro belekeveredik az európai ország ügyeibe. Ez sem tetszik a brazil honpolgároknak. Így történik, hogy végül is a hangulat annyira nyomasztó lesz, hogy I. Dom Pedro 1831. március 25-én lemond a császári trónról kiskorú fia, II. Dom Pedro javára, és visszahajózik Európába, Portugáliába.

Az apátlan-anyátlan 5 éves kislány a monarchiát megmenteni szándékozó államférfiak legjobbjainak védő és nevelő keze alá kerül. Köztük van egy szerzetes is, Padre Feijó. Gyámjai elsősorban attól akarják megmenteni az immár független brazil monarchiát, hogy a kis Pedro nehogy olyan férfinak és uralkodónak nőjön fel, mint apja volt. De ahogy a későbbiekben meglátjuk, ettől nem kellett volna tartaniuk. Pedro fegyelmzett,

szorgalmas, igen jó tanulóknak bizonyul. Feladatait pontosan és könnyűszerrel oldja meg. Egy valóságos csodagyereknak nővi ki magát. Igazi gyermeknek lenni, játszani nem volt ideje, de ezt talán nem is hiányolta: legszívesebben a könyvtárba vonult és ott olvasott és olvasott. Koraérettségét látván „nagykorúsítják”, és amikor az ideiglenes brazil kormány megkérdezi tőle, hogy mikor szándékozik az ország ügyeit kezébe venni, most, vagy majd a koronázása után?

Híressé vált válassza ez volt: „Akarom, már most!” (*Quero já!*)

1841-ben, 16 évesen koronázzák II. Dom Pedrot brazil császárrá. A ceremónia apja koronázásának a menetét követte. Így a magyar királyoktól átvett szimbolikus kardvágások, amelyek az országot bármely oldalról fenyegető ellenségtől megvédik, II. Dom Pedro koronázásában is megtörténtek. (*l. AMH 2007. nov.*)

II. Dom Pedro legkedvesebb hintója. Ma a petrópoliszi múzeumban látható

Ettől a perctől kezdve a fiatal uralkodó életét a protokoll irányítja. A Habsburg unokák őrzésével megbízott osztrák követ ezt írja Metternichnek II. Dom Pedróról: „Hallgatag, zárkózott. Állandóan olvas: kérvényeket, újságokat. Minden érdeklí, mindent alaposan meg akar érteni. Már 15 évesen 4 nyelvet tud.”

Kedves Isten!

Köszönöm a kistestvért, de én egy kiskutyáért imádkoztam. (Joyce)

Kedves Isten!

Ha vasárnap figyelsz a templomban, megmutatom az új cipőmet. (Mickey)

Kedves Isten!

Kérlek, tegyél még egy ünnepet Karácsony és Húsvét közé! (Ginny)

Kedves Isten!

A nyaralás alatt végig esett. Apa nagyon mérges volt, és olyan dolgokat mondott Rólad, amit nem szabad. Remélem, nem fogod bántani. A barátod (nem mondom meg, ki vagyok)

II. Dom Pedroról maradt a császári korona

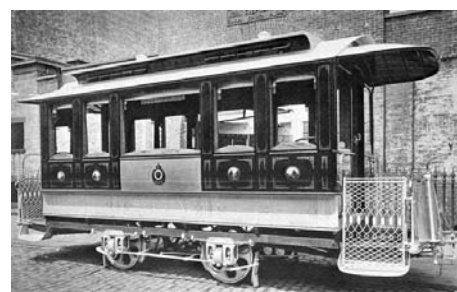
II. Dom Pedro igen jó uralkodónak nővi ki magát. Hívei száma állandóan gyarapodik, tűzbe mennek érte. Nemcsak belső politikai harcokat sikerül megnyernie, de az argentin Juan Manuel de Rosas (1829-1852) és a paraguayi Francisco Solano López (1826-1870) ellen is győzelemre vezetik hű hadvezérei a brazil császár seregeit.

Ugyanakkor uralkodása alatt az országban rohamos fejlődés és modernizálás indul meg.

II. Dom Pedro nyári kastélya Petrópolisban, Rio de Janeiro mellett, a hegyekben

Megsokszorosodik a mezőgazdasági termékek exportja: kávé, cukor, gyapot, dohány, kakaó, kaucsuk. Megerősödik a ló, marha és disznótenyésztés. Kiseb ipari vállalkozások keletkeznek. Hajógyár, majd hajóforgalom a hatalmas folyamokon. Vasöntöde. Gázvilágítás az utcákon. Posta, táviró. Brazíliát egy víz alatti kábel köti össze Európával. (Lásd a riói Krisztusszobor megvilágításának bekapcsolását Olaszországból! *AMH 30.sz., 2007. szeptember. Szerk.*) Vasútvonalak épülnek (ebben kitűnik egy sokoldalú magyar emigráns, Majlaszky Lajos, a sorocabai vasútvonal megteremtője.) És végül fellendül az oktatásügy: egyetemek létesülnek.

II. Dom Pedro villamosa

A teljes szakítás a koloniális étellel azonban a rabszolga-felszabadítással történik meg igazán. Erről majd külön cikkekben referálunk.

*

II. Dom Pedro többször is járt Európában. 1871-ben volt először, 46 évesen, feleségével Tereza Cristinával **Bécsben**.

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

II. DOM PEDRO (1825-1891)

(1. rész)

Első állomásuk Pedro édesanyja szülői háza volt, ahol fia a fiatal Leopoldina emlékeit kereste és továbbá, természetesen, rokonait kívánta megismerni.

1871. október 1-jén az Osztrák-Magyar Monarchia császári házaspár, I. Ferenc József (1830-1916) és Erzsébet (Sissi) egy 42 személyes díszvacsorát rendezett **Schönbrunnban**, az „amerikai unokatestvér”

tiszteletére. A brazil császár fekete frakkban érkezett és viselte a Szent István rend legfelsőbb fokozatát.

Ferenc József

fehér generális-egyenruhában, mozdulatlan arccal, a két végén kipöndörített bajusszal ült az asztalfőn. A történet krónikása elgondolkozik afelett, hogy vajon a trópusi unokatestvér megérezte-e a másik hívős modorában, hogy mennyi közös vonásuk van? Hatalmas és komplikált birodalmaikat vezető uralkodók voltak mindketten, külső és belső harcokat vívó férfiak, példás, fegyelmzett adminisztrátorok, akik saját nevelésük alapján végezték a maguk munkáját: Ferenc Józsefet egy ezredes nevelte és Dom Pedrot egy szerzetes.

Dom Pedroék aztán végigsétáltak a hatalmas kastélyparkban, egész a Gloriette-ig, ahol meghallgatták id. Johann Strauss *La gloire du Brésil* című művét,

A schönbrunni Gloriette

amelyet a paraguayi háború győzelmére irt a mester, majd lenéztek a Kursaal verandájáról az utcára, a bécsi nép vasárnap délutáni korzójására. Ez volt hát Leopoldina világa, ezt láthatta édesanyja otthon, mint fiatal Habsburg hercegnő - gondolta elzékenyülve a fia. Másnap meglátogatták a Kapuzinergruftot, ahol díszes bronz és márványkoporsókban aludta örök álmát a dinasztia. Elidőztek II. József, felvilágosult despota, „kalapos királyunk” egyszerű koporsója előtt, majd Mária Terézia és Lotaringiai Károly és 17 gyermekük díszes koporsói előtt. Egy másik teremben Habsburg Maximilián (Miksa, 1832-1867) mexikói császár koporsóját őrizte egy mexikói sas.

2 nap múlva indult a brazil császári pár vonattal Budapestre. (*Folytatjuk*)

GONDÚZÓ SAROK

- avagy gyermekima Észak-Amerikában -

Kedves Isten!

A jelmezbálon ördögnek fogok öltözni. Nem baj? (Marine)

Kedves Isten!

Elmentem egy esküvőre, és csókolóztak a templomban. Ez O.K.? (Neil)

Kedves Isten!

Nekem a Miatyánk a kedvencem. Egyből megírtad, vagy sokat kellett törnöd a fejed? Ha én írok valamit, mindig újra kell írnom. (Lois)

Kedves Isten!

Fogadok, hogy nagyon nehéz neked mindenkit szeretni az egész világon. Mi csak négyen vagyunk a családban, és mégse megy. (Steve)

Kedves Isten!

Nem gondoltam, hogy a narancssárga megy a lilával, amíg kedden nem láttam a naplementét, amit Te készítettél. Klassz volt. (Eugene)

(Köszönet Téglássy Tamás, Baltimore, USA)

Így élünk, éldegélünk... (levélrészlet Magyarországról)

Varga Attila (Budapest):

Menekülnek az egészségügyből

A Magyar Orvosi Kamara főtitkára, Gyenes Géza szerint 8500 orvosi és szakdolgozó álláshe-lyet kellene betölteni ahhoz, hogy a magyarországi kórházakban, szakrendelőben és alapellátásban teljesüljenek a biztonságos egészségügyi ellátás minimumfeltételei. Olyan bérvizonyok alakultak ki az egészségügyben, hogy egyre többen keresik külföldön vagy más ágazatban a boldogulást. Egy kutatásból az is kiderül, hogy a felnövekvő orvostársadalom sem tartja vonzóknak a hazai körülményeket.

Tavaly 695 orvos, 114 fogorvos, 160 ápoló, 29 gyógyszerész, 6 szülésznő és 115 egyéb besorolású egészségügyi dolgozó kérte külföldi munkavállalás-hoz az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal (EEKH) igazolását. Közöttük több olyan szakember van, aki Romániából települt át, de a hazai viszonyokat látva úgy döntött, hogy mégis máshol próbál szerencsét. Gyenes Géza szerint illúzió volt még néhány éve azt nyilatkoznia az egészségügyi kormányzatnak az orvosvándorlásra, hogy „majd pótoljuk a szakembereket határon túlról érkező magyarul beszélő kollégákkal”. Mára kiderült, hogy az Európai Unió bővítését követően Magyarország már nem célszerű az Unióba most felvett országok orvosai számára. – Évről évre nő a pályaelhagyók száma, bár a külföldön dolgozó orvosok száma háromezre tehető, az egészségügyi szakmelyzet többnyire a hazai bevásárlóközpontokban tud elhelyezkedni – szögezte le, hozzátéve: a tántorgó reform csak felgyorsítja a folyamatokat; már 8500 állás nincs betöltve ahhoz, hogy a minimumfeltételek teljesüljenek az egészségügyben. Míg a továbbra is alulfínanszírozott és működtetésbe kiadott kórházakban úgy csökkentik a kiadásokat, hogy elküldik a dolgozókat, orvoshiány miatt kétszáz háziorvosi körzetben csak állandó helyettesítéssel tudják megoldani a rendelést.

Szervezett agyelszívás

A magyar orvosi lapokban már évek óta több külföldi cég is vállalja, hogy megszervezi a szakorvosok külföldi munkavállalását. Nyugat-Európában az Unió munkatörvényeinek bevezetésével csökkent az orvosok munkaideje, így munkaerőhiány alakult ki a szakmában. A nyugati államoknak nyelvtanfolyamok fizetésével, szolgálati lakás biztosításával és családjuk támogatásával is megéri az orvosok elcsábítása.

A napokban az egészségügyi szakdolgozók nyílt levélben fordultak az egészségügyi miniszterhez és a magyar társadalomhoz. Eszerint az egészségügy már nem tekinthető biztos jövőt, megélhetést, kiszámíthatóságot nyújtó ágazatnak, ennek ellenére nap mint nap a betegágyak mellett állnak, hivatástudattal végezve munkájukat.

Nem érzik a hatékony intézkedéseket az ápolók és asszisztensek utánpótlása kapcsán kialakult kritikus helyzetben. Hiányoznak azok a támogatási rendszerek, amellyel a pálya iránti elkötelezettséget, s később a pályán tartást erősíteni lehetne. Az egészségügyi szakdolgozók életpályamodellje nélkül nem garantálható a biztonságos betegellátás.

Egyre nő a leszakadás a munkabérek tekintetében más ágazatokhoz képest, s a kötelező fizetésemelést a munkáltatók a már meglévő bérösszeg belső átcsoportosításával kényszerülnek jelentős részben megoldani, a fizetésen felül adható juttatások köre és mértéke szinte teljes egészében eltűnt.

A szakdolgozók az egyre jellemzőbb kiégyés okán tartják, hogy tisztázatlanok a szakdolgozók által végezhető feladatok, kompetenciák, különösen akkor, amikor a hatályos egészségügyi rendtartás következtében bizonytalan

a megbízások lehetősége. Szerintük elfogadhatatlan, hogy egy ápoló, asszisztens egy adott osztályon egy műszakban 40-60 beteget lát el egyedül vagy másodmagával, sok esetben nem megfelelő szakképzettséggel.

Új alapokat azonnal!

A Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara nyílt levele szerint az ágazat személyi és tárgyi feltételeit meghatározó minimumfeltételeket azonnali hatállyal új alapokra kell helyezni, különös tekintettel az egészségügyi dolgozók, ezen belül is a szakdolgozók létszámának a betegek számához, az ellátottak súlyossági fokához, az intézmény szakmai jellegéhez viszonyítottnak.

Gyenes Géza a legújabb, az egészségügyi ágazat válságát tükröző szakmai megnyilvánulásról úgy vélekedett: a kamara már régen kidolgozta az egészségügyi dolgozók életpálya-modelljét ösztönző intézkedési és jogalkotási csomagját, amelyet még Csehák Judit miniszternek adtak át, ám ez a kérdés azóta sem került napirendre.

A Semmelweis Egyetem Egészségügyi és Menedzserképző Központja 450 elsőéves rezidenszt kérdezett meg a külföldi munkavállalási szándékairól, és kiderült, közel 70 százalékuk úgy tervezi, hogy szakorvosként nem hazánkban, hanem külföldön fog elhelyezkedni. – Mintegy 8% már konkrét lépéseket is tett az ügyben, már most is állásinterjúra jár – nyilatkozta a felmérésben részt vevő Girasek Edmond szociológus. – A többiek esetében nagyon nehéz megbecsülni, valójában mennyien fognak külföldre menni, hiszen nagy részük nem tett még konkrét lépéseket, ugyanakkor egy jó ajánlat esetén könnyen igent mondanak majd.

A megkérdezett rezidensek 56%-a úgy nyilatkozott, ahogy lehetősége lesz rá, elhagyja az országot, akár még a szakvizsga megszerzése előtt is. Az úgynevezett elhajtó tényezők között a fizetés, a magyar egészségügy rossz kilátása, az élet- és munkakörülmények, valamint a szakmai, társadalmi megbecsültség kérdése meglehetősen erősen dominált – tudtuk meg a szociológustól. A kutatók az egyes országok regisztrációs hivatalaitól is adatokat kértek a kint dolgozó magyar orvosokról, így kiderült, hogy Nagy-Britanniában 1393, Németországban 305, Svédországban 244, Írországra pedig 67 Magyarországról kiköltözött orvos dolgozik, de Franciaországban, Finnországban, Belgiumban, Portugáliában is megtalálhatók.

Svédország a sláger

Napjainkban a svédországi álláslehetőségek jelentenek vonzerőt az angolul jól beszélő magyar orvosoknak. A svéd kórházi beosztás szakorvosoknál egymillió fölül keresettel jár, és az intézmények havonta több mint 300.000 forinttal támogatják a nyelvtanulást. A magyar orvosok legfőbb motivációja az állásbiztonság mellett a jó fizetés mellett a családbarát, szociális hálójával jól védett, hosszú távú terveket biztosító, kiszámítható svéd egészségügyi rendszer.

A svéd munkaközvetítők szaklapokban, weboldalon hirdetnek, vagy adatbázison, telefonon keresztül lépnek kapcsolatba a potenciális jelöltekkel. Az orvosoknak ezt követően csak el kell küldeniük jelentkezésüket a közvetítőnek, és várniuk az interjú időpontját, kiutazásukat pedig a közvetítő társaság fedezi. Közvetítői jutalékot nem kérnek a magyar orvosoktól, profijtuk svéd megbízóiktól származik.

Horváth Ágnes egészségügyi miniszter nemrég úgy nyilatkozott: szerinte az adatok nem bizonyítják, hogy komoly orvoskivándorlás lenne Magyarországon. De ha kimennek, akkor legalább tapasztalatot szereznek, amit majd itthon kamatoztatnak – vélekedett, azt remélve, hogy nemsokára, a biztosítási rendszer átalakítása után itthon is megéri majd orvosnak lenni.

Úgy tűnik, megint forró nyarunk lesz. A hőmérő higánya már most május végén 30°C fölé futott és az aranyat érő májusi esők helyett csak megkésve, szinte az utolsó pillanatban jött egy esőt hozó felhőfront, ami megmentette a gabonatermést. A kenyérnek való tehát biztosítva lesz. A magyar lakosság könnyen élő része viszont semmit se vett észre a kenyérért aggódók szorongásából, félelméből, imádkozásából. A vezető televízió meteorológusa így kommentálta a csapadékos idő érkezését: Jön a rossz idő!

Valahogy ez az önző szemlélet uralkodott el a magyar társadalomban. Csak ami nekem kellemes és jó, az a fontos, a többi nem számít. Az, hogy a könnyű életnek majdan holnap büntje lesz: nem jut el a tudatig. Ez a gondolkodás érhető tetten a politika frontján is. A közösség kárára elkövetett csalások, sikkasztások általánosak már és nem hoznak indulatba senkit. A lakosság rezignáltan hallgatja ezeket a híreket. A média pedig szemérmesen segédkezik. A sikkasztásokat, lopásokat „lenyúlásnak”, „mutyizásnak” nevezik, mert a sikkasztók, tolvajok netán megsértődnek és ugye perrel is előállhatnak... Ha egyik-másik fontos ember hozzáfog a piszkos ügyek magyarázásához, már nem azt figyelik, hogy mit hazudik, hanem azt: *hogyan adja elő.*

A kisebbségi kormányzás ugyanúgy működik, mint a koalíció idején. Vagyis semmi nem változott. A koalícióból papíron kilépett SZDSZ amolyan „kint is vagyok-bent is vagyok” játékot játszik. Ami úgy fogalmazható meg legjobban: ha a biciklitárolókról kell szavazni, akkor ellenzékben vannak, ha a forgalmi adó csökkentéséről, akkor kormánypárti nézeteket vallanak.

Most, hogy napfényre került az SZDSZ elnökválasztáson történt család, meg kellett ismételné a választást. Akik pedig a csalásra felhívták a figyelmet, azokat kizárták a pártból... Hadd tanulja meg a nép, ki parancsol itt - és nem lehet ám széjjel szembe menetelni!

Az új választáson most Fodor Gábor lett az elnök, aki nyomban kijelentette azt, hogy nem lát esélyt a koalíció újrakötésére, de az előrehozott választásokhoz csak úgy járul hozzá, ha az új kormány megígéri, hogy nem változtat az alkotmányon, nem változtat a választási törvényen, és a külföldön élő magyaroknak nem adja meg a választási jogot! Vagyis: semmi se változhat, ami előre vihetné az ország sorsát. Azaz: megint a kisegér mondja meg az elefántnak, merre kell menni. És Orbán Viktor hajlandó erről és az együttműködésről tárgyalni...

S bármily furcsa, minden média ezzel az 1%-os párttal van tele. Erről beszélnek a politikai elemzők, a tanácsadók, a „szakértők”. Mit mond az SZDSZ? Lám-lám, megint kibújik a szög a zsákából: az SZDSZ a megkerülhetetlen tényező. Teljesen mindegy az, hogy hány százalékon is állnak, mennyit csaltak. Nem számít. Rajtuk múlik a boldogulásunk...

A lakosság körében egyfajta félelemmel teli várakozás tapasztalható. Amit egyrészt a magasba szökött olajárak és az ezt magával húzó áremelkedések okoznak, másrészt ez a lebetegedett politikai akarat is motiválja a bizonytalanságot. Várakozás és bizonytalanság senkinek se jó. Régi igazság: bizonytalanságnál a szükséges rossz is jobb. Az elvesztetett időt pedig soha nem lehet behozni. Ez a körülmény azért is figyelemre méltó, mert a szlovákok már az eurót kóstolgtatják. Nálunk pedig már jóslás sincs arra vonatkozóan, hogy mikor is vezetjük be a közös fizetőeszközt.

S ennél a témánál érdemes elidőzni egy picit. Ugyanis a forint május végére soha nem látott erősödésbe fogott. Ami azért is furcsa, mert ugye a kisebbségi kormányzás a legbizonytalanabb működési forma. Újabb súlyos kölcsönöket vettünk fel! Adósságunk növekedése már nem is százmilliókban, hanem milliárdokban mérhető. Erről csak egyetlen most nyilvánosságra került adat: a Kádár-rendszer 40 év alatt 21 milliárd dollár adóssággal jutott csödbe. A mai utódok, Gyurcsány Ferenc vezetésével, 6 év alatt 25 milliárd dollár adósságot szedtek össze. Mindehhez jön még a növekvő munkanélküliség. A forint pedig elkezdett erősödni. *Ki érti ezt?*

A máskor mindentudó pénzügyi elemzők furcsa módon - most hallgatnak. Az utca embere pedig úgy okoskodik: valami piszkos dolog foly-

hat itt a valutaátváltás körül. Mert ugye ehhez kell egy táská pénz, és már csak azt kell tudni, mikor erősödik a forint, és mikor gyengül. Közte pedig ott marad néhány százmillió haszon a megmozgatott számlákon... És akkor már csak az a kérdés: kinek van itt táskaszám pénze, és ki tudhatja azt, mikor erősödik, mikor gyengül a nemzeti valuta?

A tisztesség úgy kívánja, hogy szóljak az új miniszterekről. Közülük Székely Tamás egészségügyi minisztert említeném, aki végigjárta az orvosszakma fontos állomásait, ismeri az egészségügy titkait, és katasztrófális állapotokat örökölt. Mindenek előtt bejelentette az egészségügyi törvény visszavonását és a „széf-rendszer” megszüntetését. *(a kórházakban. Szerk.)*. Úgyhogy most akár megpályázhatjuk a Guinness rekordot a több ezer darabos 600 milliót érő, használaton kívüli trezorjainkkal, mert ilyen sehol nincs a világon. A megszüntetésre ítélt és kiűrtett, Lipót Mező néven ismert Országos Pszichiátriai Intézetet több milliárdért kell őrizni, mert vevő nincs még, és ugye szétlopják pillanatok alatt... A koraszülött csecsemőknek nincs elég inkubátor, mert Horváth Ágnesék „modernizálták” a szülészeti osztályokat. Hát, tessék ilyen helyen egészségügyi miniszternek lenni!

A másik két miniszterrel nem sok jót mondhatok. Nézzék el nekem, hogy nem bonyolodom bele zűrös ügyeikbe. Kinevezésük pillanatában már vizsgálat folyt ellenük. Több százmillió „lenyúlt” forintról beszélnek a beavatottak. Sőt a bátrabbak úgy fogalmazznak, hogy jobb országban az ilyen embereket csak akkor lehetne szabadlábra helyezni, ha a börtönt lebontják... Úgyhogy az új miniszterek viselt dolgaival majdan az ügyészeknek kell foglalkozni. Legalábbis erre lehet következtetni Orbán Viktor minapi kijelentéséből: „Ne idegeskedjenek a szocialisták. Az elszámoltatások nyilvánosak és korrektek lesznek.”

Nosza több se kellett a szocialistáknak. A bejelentés olyan riadalmat váltott ki, mint amikor színházi előadás közben bejelentik: „Tűz van! Mindenki őrizze meg a nyugalmát!” A liberális média is megszeppent egy pillanatra, még a holokausz-megemlékezők és a fasisztaveszély is kimaradt néhány napra.

A távolba szakadt kedves olvasóknak azon-ban nem árt észben tartani, hogy voltak itt már nagy ígéretetek elszámoltatásokról. Volt itt már tavaszi nagytakarítás beigérve, aminek az lett a vége, hogy több tuat csirkefogó az ellopott pénz mellé még kitüntetést is kapott...

Annyi bizonyos: dolgoznak már az új mi-niszterelnök beszerzésén. Legalábbis erre lehet következtetni a haladók, a realisták és a minden helyzethez alkalmazkodni tudók változásából. Akik felismerték azt, hogy a Fidesz az az új ló, amivel tovább lehet kocogni... Az utódpárti szocialisták pedig a „Kapolyi-féle” kudarc után mentik a veszett fejsze nyelét. A csödbe jutott és leállított kormányzati negyed építése még mindig milliárdokba kerül! És ugye továbbra is „szakértőkhöz” folyik a pénz. A MÁV biztosítótársaságnál is milliárdok tűntek el. A kárt pedig a biztosítottakkal kívánják megfizettetni. És így tovább, és így tovább. Ember legyen a talpán, aki itt az aktuális lenyúlásokban, mutyizásokban kiismeri magát. A média pedig már a választási kampányra készül. Ők ott tudnak majd nagyot kaszálni.

Megjósolható, hogy nagyon mély, emberalatti kampánynak nézünk elébe. A szocialisták máris útba indítottak egy páncéltörő gránátot, ami így szól: Orbán Viktor be akarja fagyasztani a nyugdíjakat! Kell-e ennél jobb bemelegítő azon nyugdíjasok körében, akik már nem kilóra, hanem szemenként veszik a krumplit?

Úgyhogy szinte bizonyos: Orbán Viktor valami kabátlopási ügybe fog keveredni. Amiből soha nem derül ki pontosan, hogy az ő kabátját lopták-e el, vagy ő lopt-e egy kabátot... De még az se kizárt, hogy cukrosbácsiként látta valaki egy elhagyott ligetben...

A médiagépezet mindenestre készen áll. Kamerák, felvevők betöltve, pénzáttalás beigérve.

Hát így élünk, éldegélünk...

Barkuti Jenő

Koszovó függetlenségének kikiáltása és nemzetközi elismerése fölértékeli az önrendelkezés gondolatát. Lesznek népek, amelyek követik Koszovó példáját, mások pedig Koszovó példáján okulva fogalmazzák meg önrendelkezési igényüket. Sajnos, a magyar nemzeti közösségek nem lesznek közöttük. Ennek oka Magyarország és a magyar nemzet jelenlegi lesújtó állapotában keresendő, amely átfogó és mély, erkölcsi-szellemi válságban gyökerezik. (Szerk.)

Kiss Péter (Buenos Aires):

Rigómező: legenda és történelem

- rövid történelmi elemzés a jelenkor jobb megértéséhez -

A szerbek a IX.-X. században már megjelentek. Szent Cirill és Metód püspökök térítették meg őket, de csak a XII. században alkottak tartós államot a Balkánon. Stevan Nemanja (1169-1196) volt az első Veliki Zupan, akinek ez sikerült.

A vidéken nagy volt a népvándorlás: a görög ókor, Róma - majd a kettéválás után Bizánc - terjeszkedése, Attila, Nagy Sándor, avarok, kelták, Velence, végül a horvát, a magyar és a bolgár királyság voltak befolyással a folyamatra.

A frissen megalakult szerb királyság bekebelezte Rigómezőt, valamint Macedónia, Bulgária, Bosznia egyes vidékeit. Céljuk volt Ragusa (Dubrovnik) megszerzése is (az Adria miatt), de ez nem sikerült.

1351-ben megjelentek a törökök, és hozzáfogtak Bizánc felszámolásához. Terjeszkedésük a magyarokat is fenyegette. Először 1377-ben ütköztek meg Bulgáriában, ez magyar vereséggel végződött. A törökök koruk legmodernebb fegyvereivel rendelkeztek. Ázsiából hozták a modern puskapor receptjét, a legjobb ágyúkat gyártották. A bizánciak csak a „görögötzet” ismerték, amit flottájukon az ellenséges hajók felgyújtására használtak.

A magyarok tartós védelemre rendezkedtek be, igyekeztek a szerbeket is bevonnai a rendszerbe. Nagy Lajos, majd Zsigmond alatt Magyarország jól szervezett állam volt, sikerrel védekezett a veszély ellen. Brankovics Lázár szerb uralkodó viszont komoly belviszályokkal küzdött, a törökök több csatában (Marica 1371, Herzegovina 1386, Paracin 1387) egyenkint öröklték fel a csoportokat, elfoglalták Nis városát. Végül a bosnyákokkal együtt betört a Szerémségbe, Zsigmond ellenlábasait támogatni. Bár Zsigmonddal békét kötött, ezután az újabb török támadáskor már nem kapott komoly európai támogatást.

Az első rigómezei csata 1389. június 15-én volt. Lázár kb. 40.000 fős szerb, albán, bosnyák és havasalföldi sereggel szállt szembe I. Murád szultán hadaival, aki szintén hozott egy 8000 fős macedóniai szerb sereget. Több horvát, lengyel és magyar vitéz is csatlakozott. A csatát - ahol már győzelemre álltak - egyik alvezére is rokona, Brankovics Vuk döntötte el, aki váratlanul otthagya a harcmezőt. Mind Lázár, mind Murád szultán meghaltak (utóbbi egy szerb orgyilkos áldozataként). Bajezid szultán ezután meghódította Milicát, Lázár özvegyét, majd támogatta őt a későbbi magyar támadáskor, amikor Zsigmond a védtelen Balkánon gyepűt akart kialakítani. A török elfoglalta Albániát, majd Havasalföldet is 1393-94 folyamán.

A csata és a harcmező körül romantikus **legendagyűjtemény** alakult ki a szerb irodalomban, amelynek célja volt a **nemzeti öntudat és az ortodox kereszténység fenntartása** a következő, jó fél évezredes oszmán uralom alatt. Ez az oka a mai feszült helyzetnek, amit Koszovó függetlenségi nyilatkozata okozott Szerbiában.

A második rigómezei csatát (1448. október 17-20) Hunyadi János kezdeményezte, kihasználva Szkander bég lázadását Albániában. Hat nemzet fogott össze a török ellen, kb. 25.000 emberből állt a sereg. Itt is szerb árulás döntötte el az ütközet sorsát. Brankovics György fejedelem nem vett részt a csatában, és előre tájékoztatta II. Murádot a haditeréről. A törökök ezért elébe vágtak a hadművelletnek, ütközetre kényszerítve Hunyadi, mielőtt serege az albánokkal egyesülhetett volna. Miután Hunyadi visszavonult, több ezer havasalföldi áttált a törökhöz, és segített lemészárolni a kelepcébe csalt cseh és német vitézeket. Murád ezután - mint bölcs hadvezér - „hálából” az áruló havasalföldieket is lemészároltatta.

Hunyadinak szintén gondja volt: Brankovics a visszavonuláskor elfogatta, csak a magyar országnagyok erélyes fellépése után engedte hazamenni. Hunyadi ezután 1456-ban, 3 évvel Bizánc eleste után végleg megállította a török terjeszkedést Nándorfehérvár alatt: a Balkán meghódítása csak a Magyar Királyság 1514 utáni teljes lezülése mellett sikerült.

A történet következő fejezete a **pestisjárvány**, amit a törökök hoztak a vidékre. A rigómezei szerb lakosság **tömegesen elmenekült** 1691-ben (30-40 ezer család, Carnojevic érsek vezetésével), és a Szerémségben és az Alföld déli részén telepedtek le. Rigómezőre a járvány után beszivárogtak a szkipetarok (mint a törökök alatt Havasalföldről az oláhok Erdélybe), már a XVI. században kitették a lakosság felét. A XX. század etnikai atrocitásai és az azt követő elvándorlások után ma már 90% körül van. A birodalmi álmok szertefoszlása után csak ez hiányzott a szerbeknek... *De ha lehet fél Boszniában szerb köztársaság, miért ne lehetne Koszovó albán köztársaság?*

Szomorú kilátások: a török uralom után a Monarchia békéje, a királyság után a kommunizmus következett, és most - miután a véres hadjáratot nemzetközi erővel leállították - az Európai Unió „bekerítette” Szerbiát.

Nekünk **szerencsés fejlemény ez**: amit a Vajdaságban műveltek a magyarokkal, németekkel, ugyanazt kapták az albánoktól Rigómezőn. Ha emiatt panaszkodnak, **kénytelenek lesznek elfogadni a vajdasági autonómiát is**. Ha az EU végül bekebelezi Szerbiát is, evvel az egész kisebbségi kérdés - nagy nemzetközi nyilvánosság mellett - végre talán békés együttéléssé lényegül át.

(Kiemelések tőlünk. Szerk.)

Lomniczy József:

ÖRÜLJÜNK A JÓ HÍREKNEK, ÉS KÜRTÖLJÜK VILÁGGÁ!

Molnár László aláírásával hitelesíti az átvetelt, míg Némethné Siraky Lenke tanú figyel.

Május 19-én du. a feloszlott **Wilde-i Magyar Egyesület** székháza a Magyar Segélyegylet birtokába került! A Szent István Öregotthon

Vezetősége vette át a kulcsokat és a tulajdonjogot, minden bürokratikus követelménynek eleget téve, és teljesen teher(adósság)mentesen, ami külön dicséretreméltó körülmény!

Az érem hátlapja: egyesületeink sorsa. Kolóniánk egy hagyományos egyesület megszűnésével lett szegényebb. **Az érem elülső oldala** legyen vigaszunk és örömünk oka: **az ingatlan magyar tulajdonban maradt.** A közjegyző aprólékos munkát végzett, így minden szabályszerűen fejeződött be. Az előzmény az volt, hogy az egyesület Alapszabálya ezt előre rögzítette, ill. nem zárta ki!

Az átadók nevében **Heckmann Dezső**, a feloszlott egyesület elnöke írta alá a jegyzőkönyvet. Tisztelet és elismerés illeti, mert szeretettel és jó magyar érzéssel végigküzdötte a papírok elleni háborút. És megnyerte! Kedves **felesége** segítette a munkában, és

kísérte az átadás szerzőtartásában. Veje, **Dr. Fernando Adrián Dominici** ügyvéd is jelen volt, és Wilde részéről további tanúként **Sergio Raúl Insúa** szerepelt az Egyesületnek vezetőségi tagjaként.

A fiatal közjegyző **Heckmann Dezső Wilde** részéről aláírja az átadási okmányt

A fiatal közjegyző hölgy, Graciela Fitzgerald végig mosolyogva olvasta fel a végtelen szövegeket. Látszott rajta, hogy átéri az esemény érzelmi és erkölcsi értékét.

A Segélyegylet **Molnár László** képviselte. Ő írta alá a különböző okmányokat és ő vette át a kulcsot. Hogy az esemény tisztán, makulátlanul maradjon meg az utókor számára, néhány tanú hitelesítette az aktust: **Némethné Siraky Lenke** és **a Lomniczy házaspár.** Külön ki kell emelni a negyedik tanú, **Demes Ferenc** kiváló munkáját. Az ő utánjárása és hangyamunkája tette lehetővé, hogy az átadás megvalósuljon. Demes Ferencnek hálások lehetünk mindnyájan, akik előbb-utóbb az Öregotthon lakói leszünk.

Epilógus: Ami történt, legyen követendő példa! Mert így is lehet. Sőt: **így kell!**

(Képanyag Letti)

Barilochei hírek

Ez alkalommal igazán jó hírekről van szó!

Miután az utóbbi egy-két évben szinte haldoklott az itteni magyar kolónia, idén mindannyiunk nagy öröme visszaköltözött néhány magyar fiatal Barilocheba, akik vagy befejezték tanulmányaikat, vagy csak egyszerűen hiányolták szülővárosukat. Ezeknek a fiataloknak a friss lelkesedése tette lehetővé, hogy a március 28-i általános gyűlésen megalakulhasson az egyesület új vezetőbizottsága. Az új elnököt, **Arq. Luis Eduardo Stany-t** régi és új munkatársak kísérik majd a következő három évben. Az első összejövetelen mindjárt bővelkedtünk ötletekben, tervekben, álmokban...

Máris leköteleztük magunkat a júliusi hagyományos Fiesta de las Colectividades részvételére. Viszont nagy fába vágtuk fejszénket: **saját magyar néptáncsoport megalakításába!** És minden jel arra mutat, hogy **Besenyi Buba** törhetetlen fáradtságának és szervezésének köszönhetően ez az álom igazán valóra válik. A Szent István kollégium jóvoltából szeptember óta az iskola épületében **Lili tanárnő** irányítása mellett lelkes gyermekcsoport ismerkedik meg a magyar tánclelkesekkel.

Most, hogy komoly lett a dolog, Buba segítséget kért a buenosi Regösöktől... és rögtön jelent mondtak! Május 1-jén **Bonapartian Edi** és **Pérez Leidemann Nati** egy kb. 30 személyes csoportnak, amelyből heten magyarok, egy egész napos intenzív tánckurzust tartottak! Élvezet volt látni, hogy szedték ügyesen a lábukat a kis táncosok Edi irányítására, hogy forogtak a szoknyák Nati perdülésére, és hogy ragyogtak a szemek a büszkeségtől, hogy messziről jött tanárok tanítják őket! Az argentin Lili táncnő is könnyekig hatódott meg, mert

Bárány Béla atya (Budapest):

Gondolatok a Családról és a hovatartozásról

- Amennyire fontos a fának a gyökér, annyira fontos az embernek az egészséges család, a családhoz, közösséghez való tartozás.

- A körülöttünk zajló élet egyáltalán nem kedvez a családoknak. A szemlélet a következő: vágd el a gyökereket, akkor már nem lesz mibe kapaszkodnia, akkor már nem ragaszkodik a hagyományhoz, akkor már bármit meg lehet vele tenni, mert elvtelen, gyökértelen, önmagával meghasonlott ember lesz.

Bárány Béla atya (Budapest):

Gondolatok a Családról és a hovatartozásról

- Életünk szorosan összefonódik másokkal. Mindig is valakinek gyermeke maradunk, vagy valakinek testvére, szülője, nagyszülője, házastársa, rokona, vagy hozzátartozója vagyunk. Ezt a kapcsolatot nem lehet könnyen megszüntetni, ez egy életre szól.

- A család a társadalom és az Egyház alapsejtje.

- A tapasztalat azt mutatja, hogy egészséges gondolkodású embereket csak a család tud kinevelni, más kapcsolat nem. A családban nevelkedik fel a jövő; amilyenek a családok, olyan a jövő.

- **A boldog család nem születik, hanem kialakul. Minden nap tenni kell érte valamit.** Lehet, hogy sok probléma van a családdal, lehet, hogy nem könnyű alkalmazkodni a többiekhez, de mégsem vallhatjuk a családról: se veled, se nélküled.

- **A boldog család nem születik, hanem kialakul. Minden nap fohászni kell érte.**

- Aki családellenes, az életellenes. Jobban kellene megbecsülni és segíteni a családokat, hiszen **ők lesznek az a nemzedék, amely továbbviszi értékeinket.**

Bariloche születésnapján május 3-án a helybeli magyar kolónia számos tagja csoportosult Tóth Katinka zászlóvivő köré

bár videóból szedett tudással már évek óta tanít magyar táncot, most először élvezhette előben az ő kedvenc „idegen” táncát. Hálásan fogadtuk Edi és Nati minden jó tanácsát a koreográfiára és a ruhákra vonatkozólag. Önzetlen fáradozásukat egy rövid városnézéssel, kirándulással és baráti körben szervezett vacsorával igyekeztük viszonzni.

Ittlétük fénypontja viszont május 3-án, Bariloche születésnapján a díszes városi felvonulás volt. Eddig sosem látott mennyiségben és díszben jelent meg a magyar kolónia képvisellete **Tóth Katinka** zászlóvivő mögött és adta meg tiszteletét Bariloche városának.

A barilochei magyarok szívből köszönjük Edi és Nati értékes segítségét, és nagyon reméljük, hogy júliusban a Fiestán többedmagukkal szintén mellettünk lesznek! *(Ott voltak! Szerk.)*

Retezár Mónica

Vasi Álmos:

DiPi (*) Dal

Harminc év „y pico” múlt, hogy idejöttünk
Gyermekeink mondják: Ez a szülőföldünk.
Számítlan sírhantra hordunk már virágot
S rég felvettük már az állampolgárságot.
(**)

Emlékezz a napra! Egy nyirkos reggelen
Hajóringástól még tengeribetegem
Kiléptél partjára újdonsült hazádnak
Nagy tervekkel jöttél. Azt hitted, hogy
várnak –

Fehérruhás lányok. Pedig voltak bőven.
Helyettük rendőrség várt a kikötőben.
Mint egy bűnözőről ujjnyomatot vettek
Mit képeddel együtt „Cédulába” tettek.

Hotel de Inmigrantes

Astoria helyett „Emigrációsba”
Kapott ágyas szobát Sári, Peti, Jóska.
Nők-férfiak külön, mert hogy baj ne essék
S a kis bébik apját később ne keressék.

Így ebédelték a frissen érkezettek

Mindjárt megismerted a „criollo” kosztot
Mit a kövér szakács csajkádba kiosztott.
Pörköltöz, gulyáshoz nem hasonlítható,
Főtt marha zöldséggel, úgy hívják
„puchero”.

Hús volt - de mekkora!
Ekkorát nem láttál
Egészen attól, hogy
hazádtól elváltál.

Igaz, hogy nagy része
mócsinggal volt tele
A horpadt csajkából
kilógott a fele.

Puchero

Cédulád megkaptad, ezt már alig vártad
Elhagytad a hotelt, ezt a biztos várat
Saját lábra álltál, lakást is kivettél
Lágerélet után szabad ember lettél.

Ha tudtál spanyolul, kaptál állást másnap.
Ha nem tudtál, mentél egy magyarhoz
társnak.

Mással laktál együtt, ez akkor divat volt
S pár almásládából készítettél bútort.

Aztán összevesztél kedves társbérleddel
Kiutáltad őt - vagy te magad mentél el.
Szébb helyen tágasabb, nagyobb lakást vettél
Bérébe először belebetegedtél.

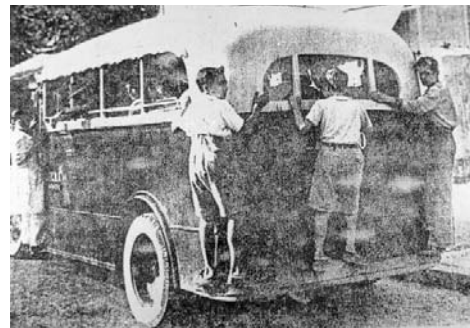
De amint lassankint múltak el az évek,
Teneked nagy öröm, háztulajnak méreg.
Megrekedt a lakbér, infláció haladt
Fizetésedből még bútorra is maradt.

De mindez csak később, év múltán lehetett
Először föl kellett tární a terepet
Meg kellett ismerni a várost, a népet
„Barrio”-t, szomszédot, legyen miről képed.

Fogadok, azt hitted: itt a végső óra
Először szálltál föl a „colectivo”-ra.
Sofőr a kalauz. Vezet és ad jegyet.
Társalog, bagózik, s hajt, mint eszeveszett.

A sokoldalú colectivo-sofőrök - még nyáron is szigorúan nyakkendősen!

Firhangos nagytkör,
cifra színre festve
S Carlos Gardel képe
a sofőrrel szembe.
Leghátról egy „tipo”
kiált, hogy „esquina”
Megijedsz, úgy tudtad,
hogy ez Argentína.

Gardel, az argentin
„énekes rigó”

Sárga villamoson, olyanon, mint Pesten,
Én is utaztam rajt', de majdnem kiestem.
Rázott, zörgött, táncolt, megállt minden
sarkon.
Már elfeledtél? Én eszembe' tartom.

A sárga villamos

A morál - az nagy volt! Moziba nő nem ment
Csak ha mama is jött „likőrnek”. Az álszent.
De a mozi után lerázták a mamát
S kapuban az éjjelt végigturbékolták.

Itt régen a nadrág nőknél ismeretlen.
Zsabó, csipke minden, semmi sem fedetlen.
Végig a strandokon rendőrök ügyeltek
Jól takartak-e az összes nemi szervek.

Férfiakon öltöny, nyakkendő, sötétkék
Nyáron mikor aszalt negyvenfokos hőség.
Ezzel szemben télen, mikor másutt hó van,
Télikabát híján vacogtak „poncho”-ban.

Poncho

Minden férfi haja „gominá”-tól, kemény
Rohamsisakká lett a feje tetején.
Ha ráért - s mikor nem? - fiatal és öreg
Florida sarkán állt s bókoltogatót nőknek.

Piperére a nők - elvitathatatlan -
Legtöbbet költenek világviszonylatban.
Patika is árul, válogathat, vehet
Kilószám festéket, mit magára kenhet.

Ki is vannak festve, mint a bohóc néha,
Tisztességes éppúgy, mint az, aki léha.
Festékalárcával mind feltűnni akar,
Néha meglepődsz, hah! ha rájössz, mit takar.

Ha azt hitted, tudod
táncolni a tangót,
Tévedésben voltál,
otthon nem ilyen volt.
Ha itt táncba mennek,
meggörnyed a hátuk,
Kidülled fenekük s
tekereg a lábuk.

Harmonikás combja
cipőronggyal védve,
A sok rángatástól
ki ne kopjon térde.
Az énekes szenved, a hegedűk sírnak
Így járják a táncot, mit tangónak hívnak.

A legtöbb tangónak - s ebben nincs haladás -
Szövege sírógörcs, zenéje favágás.
Szövegköltők szerint, kik a tangót írják:
Az anyák mind szentek, többi nők mind
szajhák.

Elhagyott vőlegény s a mosónő mama
Majd minden tangónak szövege s dallama.
Tangóköltők álma, ha valóra válna
A női lakosság kurucokból állna.

Öslakosnak mindegy,
izzad-e vagy fázik,
Szabadidejében „mátét”
furulyázik.
Szájról-szájra adják,
ki-ki egyet szippant
Akinek nem ízlik, úgy
tartják, hogy hibbant.

Mátézó gaucho

Megannyi furcsaság, ami régen feltűnt
A város utcáin, mikor végimentünk.
Akkor csodálkoztál, ma nem tud rád hatni
Nem tudsz, nem is akarsz rajta változtatni.

Közben modernizálódunk (1950-es évek)

Beletörődöttél már, hogy innen nem lehet
Látni éjszakánként a Göncölszekeret,
Ezt, és azt, hogy a hold fordítva az égen,
Idő múlásával megszoktad - már régen.

Nem tűnik fel már az, hogy a hús nagydarab,
Karácsonykor strandolsz, s északról süt a nap.
Kevered a nyelvet, új szokásid vannak,
Úgy köszönsz, hogy „holá” spanyolnak,
magyarnak.

Megadva viseled, amit a sors rád mért
Néha te is iszol furulyával mátét.
Megtanultad közben: „mañana” jobb, mint ma
És ha jön a rendőr mire jó a „coima”.

Ki nem ismeri a coimát?

Jövő országa ez, sajnos az is marad
Mert csak hátra mozog, míg a világ halad.
Mindig azt reméltük: öröm jön a búra
Közben húszelnök volt - s néhány diktatúra.

De mi újra hittünk,
jobb időket vártunk
Mint „colectivo”-nál
szépen sorba álltunk.
Közben múlt az idő s
látod, hogy mik lettünk?
Fél „criollo”-k, „gringo”-k -
és megöregedtünk.

PS.1

Egy dolog maradt még mi fűrja oldalom
És e kérdés nélkül nem teljes a dalom.
Nem tudom, ez ország nevét honnan vette?
Mert nemhogy csak ezüst,
még (sz)arany sincs benne.

PS.2

A háború elől mind kik menekültünk
Az egyik cseberből a másikba estünk.
Újból spekulálok: menekülni kéne,
Csak még azt nem tudom, hova a fenébe.

Utóirat

2008. június:

Hol vannak már ezek,
Régen letűnt évek?
Akik ezt átélték
Öregek már s vének.

Hatvan éve kezdtük.
Titáni küzdelem.
Szélmalomharc, végig
Rettegés szüntelen.

Sok mindenről nem szól
Álmos hosszú verse.
Mindent „úgy” megírni
Nem volt elég mersze.

„Kidnapper”-ek, terror,
Politika népe.
Egy ilyen kis versbe
Nem is nagyon fér be.

Hiperinfláció,
Specialitásunk.
Ötezres is volt már,
Ez nem ritka nálunk.

Dollár- és bankrablás.
A kormány a tettes.
Sok kis „spórolónak”
Majd' halála lett ez.

Emigrálni kéne.
Mondjatok országot!
Korrupttá tették már
Az egész világot?

(*) A címben használt DiPi kifejezés a D.P.-ből származik, a Displaced Persons rövidítése. Ezt a fogalmat a II. VH-ban és utána alkalmazták az angolnyelvű Szövetséges Haderők, megkülönböztettképpen a P.O.W. (Prisoner of War, vagyis hadifogoly) kifejezéstől. A DP vonatkozott az eredeti lakhelyéről elűzött menekültre, aki általában lágerekben kapott elhelyezést, esetleges kivándorlása idejéig. A fogalom, mint meghatározó kifejezés 1946-ban bekerült az ENSZ szókincsébe is. Szerk.

(**) A kolónia Bárdja valóságban 1985-ben írta ezt az eposzt, amely a zömével 1948 - 51 között érkezett magyarokra vonatkozik és az akkor átelt hősidőkre. Az idej utóirattal egészíti ki mondanivalóját. Szerk.

Jubileumi ünnepség Balatonföldváron

Április 19-én meghitt, tiszteletadó ünnepséget szerveztek Balatonföldvár alapítójának, **gróf Széchényi Imre** (1858-1905) születésének 150. és a nevét viselő általános iskola épülete átadásának 50. évfordulója alkalmából. Erre az ünnepre az igazgatóság meghívta a külföldön élő rokonságot. Így utazott át **Döryné Széchényi Ilcsi** Argentínából, fia **Zahorán Ákos** Chiléből, míg Ilcsi két unokatestvére, **gróf Somssich Pongrác** Brüsszlelől és húga **Katalin** Bécsből, aki két lánya kíséretében érkezett.

Az ünneplő közönség. 1. sor, balról második: gr. Somssich Pongrác, mellette Somssich Katalin, Döryné Széchényi Ilcsi, Zahorán Ákos

Ilcsi az ünneplőnek unokája. Meséli, hogy nagyapja tanulmányai befejeztével átutazott Észak-Amerikába, ahol a farmgazdaság működését tanulmányozta, majd tudását bevetette Somogy megyében. Főleg agrárpolitikai kérdésekkel és népesedési viszonyokkal foglalkozott. Tevékenységének kiemelkedő területe volt a Balaton. Irányelve márványtáblába van vésvé: „Sokat adott itt a természet is, de az embernek sem lehet elmaradni.” A másik jelmondata egyből életének vezérfonala volt: „**Tökéletesülni és tökéletesíteni!**”

Az ünnep egész napot ölelt föl; részt vettek az iskola volt és jelen diákjai sportban, labdarúgó és kézilabda-mérkőzésekben. Vidám osztálytalálkozók, szép kiállítás a kisiskolások és a volt tanulók műveivel. Délután pedig az ünnepi megemlékezés, koszorúzás, az iskola zenekarának kíséretével. Beszédet hangzottak el, köztük Zahorán Ákos is felszólalt tanulságos gondolatokkal (l. alább. Szerk.). Az ünnepi est méltó befejezéssel zárult: szép szopránének, nívós zongorahangverseny, keverve szellemes, ötletes jelenetekkel, amelyekben a legkisebbektől a legnagyobb tanulókig lelkesedve közreműködtek. A zárófogadás előtt még balettszám is volt!

A Gróf Széchényi Imre általános iskola zenekara

Így fogalmazott Ilcsi: „Testben, lélekben egészséges diáksereg... Szerető, pozitív, vidám légkör. Az a tudat, hogy léteznek ilyen iskolák, ilyen tanerők és tanulók, azt sugallja, hogy kell legyen jövő, kiút - a mi szülőházánk nincsen elveszve! Újból ki kell emelkedjen a mélységből!”

Zahorán Ákos beszéde:

„Tisztelt Igazgató Úr! Kedves Diákok, Hölgyeim és Uraim!

A Ford autógyár alapítója, Henry Ford azt állította: „*Akár azt gondolod, hogy el tudsz valamit érni, akár azt, hogy nem: mindkétszer igazad van!*” Mert a megvalósítás attól függ, hogy mennyire hiszünk benne. Ez pedig csak tőlünk függ!

Ford elméletének első része optimista, pozitív felfogás. Annyira, hogy nekem ez a mondat foglalja magába Észak-Amerikának pozitívista, optimista filozófiáját, ami a XIX. és XX. században fejlődésének motorja volt. Döntően fontos ez a pozitív gondolkodás, azért, mert az ellenkezőjének - a negatív gondolkodásnak - is óriási hatása van! Ez bizonyított tény, le van mérve. Dr. Marcial Losada mérte ezt le, aki matematikából és pszichológiából is doktorált, és akinek a Michigan egyetem külön laboratóriumot állított fel, ahol több mint 20 évig kutatta és mérte, hogyan befolyásolják a sikert a pozitív és negatív emóciók. Méréseit a nagyon komplikált nem-lineális matematikai számítás módszerrel végezte, és megállapította, hogy *egy negatív emócióhoz 2,9 pozitív emóció kell, csak arra, hogy semlegesítse.* Szóval a pozitív gondolkodás csak akkor kezd hatni, ha legalább háromszorosan meghaladja a negatívumot!

De ahhoz, hogy igazán elérjünk valamit életünkben, a pozitív felfogáshoz még két másik dolog is szükséges! Kell egy célt vagy egy irányt kitűzni, és meg kell legyen a cél felé vezető haladásra a megfelelő akaraterő és kitartás. Tehát ha kitűzünk egy életcélt, és megvan hozzá a megfelelő akaraterő, és pozitívan gondolkodunk és cselekszünk - akkor az életben mindent el tudunk érni!

Vannak emberek, akik ezeket ösztönösen tudják és tudták. Közéjük sorolhatjuk gróf Széchényi Imre dédapámat, akinek ma születése 150. évfordulóját ünnepeljük. Rá jellemző volt a pozitív gondolkodás együtt az akarattal. Az élete célja pedig átsugárzott tettein, köztük minden bizonnyal az emberi test és szellem fejlesztése és fejlődése volt számára az elsődleges és legfontosabb.

A jó hír az, hogy mindenkiből lehet egy Széchényi Imre. Mindenkinek megvalósulhat az álma, ha egy jó életcélt tűz ki maga elé, és ezt akarattal, örömmel, kitartással és pozitív szemlélettel valósítja meg.” (Zahorán Ákos aug. 14-én előadást tart. Lásd eseménynaplót. Szerk.)

Az ünnepi szónok, Zahorán Ákos

Dr. Faix Dóra előadása a Hungáriában: Márai Sándor üzenete

(Kassa, 1900 - San Diego, 1989)

Június 7-én számos hallgatóság előtt tartotta meg Dr. Faix Dóra ELTE professzor bő adatokkal szolgáló előadását a felvidéki Márai Sándor, a XX. század magyar irodalmának egyik legjelentékenyebb alakjáról, és könyvei tartalmát egyenként elemezte.

Márai már nagyon fiatalon, a 30-as évek elején sikeres regényíróként foglalta el helyét a magyarországi irodalmi életben és az újságírásban. Olyanok is elismerték műveinek értékét, gondolatainak gazdagságát, akik politikai okokból idegenkedtek tőle, vitatkoztak vele, vagy akik egyenest ellenségüknek tartották. Magyarországon a két világháború között ünnepelt író - a legkeresettebbek egyike - regényíróként kerül az irodalom élére.

1948-tól könyvei csak külföldön jelenhetnek meg. Nem ad engedélyt műveinek magyarországi kiadására, amíg szovjet csapatok vannak az országban és ameddig tart az egypártrendszer diktatúrája: „Tartsanak otthon demokratikus szabad választásokat, előbb nem engedem semmiféle írásom kiadását.” Végrendelete folytán életművének sorsa a Vörösvári házaspár kezébe került, és óhaját halálán túl is betartották.

Márai Sándor napjainkban már nemzetközileg elismert író. 19 az idegen nyelvű kiadások száma, köztük a később világsikert arató regény: *A gyertyák csonkig égnek* spanyolul, Barcelonában. Ezzel a művével legnagyobb sikerét Londonban éri el *Embers* c. angol változatával. A világot behálózó idegen nyelvű kiadások között található jó néhány különlegesség is, mint pl. a katalán, a baszk, a dél-koreai, sőt a Braille kiadás.

Márai Sándort az irodalomtörténet leginkább prózaíróként tartja számon, és e műfajon belül főképpen a regény, végül a napló váltak írói természetének legmegfelelőbbeknek. Azonban ne feledkezzünk meg verseiről sem: magánélete nehéz pillanataiban a verset hívta segítségül mondanivalója közlésére (gyermek halála, az emigrációs lét helyzetét, az 56-os forradalom idején írt verseket elsősorban). Különösen értékes szöveg a hontalanság magányában írt nagy elegia, a *Halotti beszéd*.

Meggyőződésévé vált, hogy Európát csak a szellemi ember mentheti meg. E szellemiség alkotó elemei között a család, az ősök, a polgárság szellemi-lelki öröksége egyaránt fontosak.

Epilógus legyen az üzenete: igazi hazájának a nyelvet tekintette. Mindvégig úgy tartja, hogy idegen környezetben a nyelv a magyarságtudat utolsó mentősvára. Noha több európai nyelvet jól beszélt, nem lett belőle nyelvész feladó kozmopolita író. Mindig magyarul írt, s a száműzetésben egyre nyugtalanabban gondolt arra, vajon nem felejt-e el magyarul... Az emigrációban született művei élő bizonyíték arra, hogy aggodalma fölösleges volt. (L.J.)

A magyar operett

A Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság meghívására **Kurucz László** zenetudós barátunk június 21-én nemcsak érdekes, de hangulatos, üdítő előadással örvendeztette meg magyar közösségünket. Jóllehet ismerjük ifjúságunk kedvenc magyar operettjeit, Kurucz László megismertette velünk ennek a zenei műfajnak, a világhírű Magyar Operettnek a történetét, kialakulását és fejlődését.

Előadónkat nagy figyelemmel és lelkesen hallgattuk, mint minden eddig tartott zenei értekezést. Hangszalagról a legjobb énekesek által előadott legszebb áriákat juttatta el hozzánk, magyarul. Mi, akik ilyen messze földre kerültünk, Lehár Ferenc vagy Kálmán Imre operettárait nagyon régen, ritkán, vagy soha nem hallottuk magyarul. Most, amikor felcsendült Simándi József hangján Lehár egyik legszebb, legismertebb szerzeményének, *A mosoly országa* című művének egyik áriája, a „Vágyom egy nő után...” - éreztem meg először, hogy mennyivel lágyabb, érzelmesebb magyarul egy Lehár operett dallama, mint ugyanaz, a sokkal „értelmesebb” eredeti német szöveggel! Összehasonlítottam: „Dein ist mein ganzes Herz” Plácido Domingo, a világ legjobb tenorja előadásában, de még ő sem érte el ugyanazt a hatást, mint Simándi József - magyarul... ⇨

A családi kapcsolatok logikája – avagy Richard Wagner –

A Richard Wagner muzsikája körül dúl leghevesebb viharok idején egy antiwagneriánus újság szerkesztője azzal próbálta „megfúrni” *A Nibelung gyűrűje* című páratlan „összművészeti” remekét, hogy gúnyosan kielemezte a nagyon is materialista töltésű zenedrámaciklus mitikus hőseinek bonyolult családi kapcsolatait.

Íme az évszázados „fúrás” egyik részlete:

► Siegfried egy testvérpár: Siegmund és Sieglinde frigyéből született, nagybátyjának fia és anyjának unokaöccse. Nőül veszi Brünnhildét, aki éppen úgy Wotan leszármazottja, mint ő maga, ekként sógora

A Hungária idei közgyűlése (május 17) meghazudtolta a körülöttünk zajló fölbolygott világot. Míg ország-szerte nagyban folytak az útlezárások, a heves viták, fölkorbácsolt indulatok és olykor erőszakos véleménynyilvánítások a kormányilag is mesterségesen kettéosztott lakosság közt, a Hungaria Egyesület MIK-termében csendben-rendben folyt le az évente megismétlődő közgyűlési ceremónia. A jelenlévő tagok szépen meghallgatták a vezetés által előadott helyzetjelentést, a számokat, a szakosztályok beszámolóját, majd napirendre tértek fölötté. Kis hajónk jó kezekben van, köszönjük munkájukat! (HKZS)

A Hungaria idei közgyűlésén ifj. Zaha Sándor titkár fölolvassa az évi jelentést. Körülveszik b.-j.: Demes Ferenc pénztáros, Zöldi Márton elnök és Zombory István úv. alelnök Fotó Trixi

Júniusi számunkban már beszámoltunk a **Mindszentyum idei tisztújító közgyűléséről** (május 4-én), amelyet Mindszenty emlékmise előzött meg. A fényképek hiányát most pótoljuk. Szerk. (Képanyag Fóthy)

A Mindszenty misén a cserkészek is jelen voltak

A Mindszentyum VIP-asztalánál b.-j.: Fóthy Istvánné Balogh-Kovács Judith, Honfi János és Bobrik György alelnökök, Fóthy István elnök

Vidám asszonytársaság - felekezeti különbségek nélkül! b.-j.: Antalné, Bernáthné, Makkosné, Tassné, Kalmárné, Paálné

Kurucz László értette meg velem, hogy magyarul „mély magánhangzók”, míg németben „magas magánhangzók”, mássalhangzóval megtöltve, fejeznek be - kicsit megnyújtva - egy-egy dallamot.

Bonczos Zsuzsa

(Köszönet Kurucz Lászlónak)

A Hungaria Könyvbarátok Köre 2007. évi jelentése beadva 2008 májusában a könyvtárnak fedeleket nyújtó Hungaria Egyesület közgyűlésére

Az 1976-ban alapított Hungaria Könyvbarátok Köre rendszeresen működik, és számos szükséges közszolgálatot végez.

Önkéntes munkaeörök: 1976 óta az alapító könyvtárfelelősön kívül az első számú munkaeör 1980 óta a nélkülözhetetlen **Kádárné Bonta Anikó**, **Schirl Klári** is besegít, amennyire körülményei engedik. Alkalmilag van meg két más - anonim - férfi-besegítőnk is.

Beiktatott és listázott állományunk 6000 kötet, ebből 5300 magyar nyelvű, a többi magyar tárgykörű könyv (spanyol, angol, német és francia). Utóbbiak nagy szolgáltatást tesznek a gyakori, magyarul nem tudó érdeklődők kiszolgálásában. - Ezen kívül óriás mennyiségű, értékes könyvtömeggel rendelkezünk, sok hagyaték érkezik. Az állomány átnézése és selejtezése igen lassan halad. A helyhiány megoldhatatlan, és sajnos erre a problémára a Hungaria Vezetősége nem nyújt enyhítést. A szakszerű dolgozás a minket fölkereső felek kiszolgálása mellett mindinkább lehetetlen.

A hozzáértők tudják, hogy a HKK olyan kincsek birtokosa, amelyek máshol már nem vagy alig föllelhetők. Ilyen tárgyú köteteket öröszünk üvegskorongokban, nagyrészt az eredeti, képes díszpéldányokban. Ezek közül futólag említek néhányat: A magyar nemzet története (Millenniumi kiadás 1895), Magyarország műkincsei (1896 ezredéves kiadás), Pallas nagylexikon, Az állatok világa (Brehm, 1901). Más, a XIX. sz. végén vagy a XX. sz. elején kiadott művek: népművészet, magyar festők, építészek (sorozat), vármegyék és városok, és sokminden más.

Folyó munkák: sorozatok összeállítása, új könyvek rendezése eladásra, bekötött újságok átnézése, irattár föllállítása, adatkutatások. Értékes sorozatokat és megörzendő folyóiratokat külön kezelésben részesítünk.

Miért fontos a könyvtár létezése és működése?

Növekvő jellegű az Internet világhálón keresztül a föleg kutatóktól származó informálódás, ami **levéltári anyagunk** fontosságát igazolja.

Alulírott a világ sok részéről kap **könyvtári érdeklődéseket**. Ennek értelmében a legfontosabb könyvküldeményünk a Szegei Egyetem Hispanisztika Tanszékének ment a duplum-állományunkból válogatott, Argentínában kiadott könyvekkel (128 kötetet küldtünk át). (*1. beszámolót 3.o.*) De kifejezett kérésekre Kanadába, USA-ba és Magyarországra, privát címre is küldtünk többkilo csomagokat ilyen, Argentínában kiadott magyar könyvekkel és folyóiratokkal. A Funkenheim német könyvtárosa is vitt tőlünk könyvet. Más magyar szórványok (Bariloche, Santa Fe) is folyamodtak segítségért (adatok, előadásra szánt anyag, stb.)

Gyakran jönnek be látogatók Magyarországról, akik a kolóniáról tudakozódnak. A Magyar Köztársaság nagykövetsége is átirányít hozzánk többnyire magyarul nem beszélő kérdezősködőket, család- vagy származáskutatókat. Egyéb érdeklődések az év folyamán: festőnő, Márai irodalom spanyolul, magyar operák, nyelvutatók, fordítók, magyarul tanulók, Páger Antal riport (Magyar RTL klub tv), fotóművész, fényképező, stb.

Igyekszünk máshol nem beszerezhető szótárt, szakácskönyvet és nyelvtankönyvet is tartani eladásra az ezeket igénylőknek.

A könyvkölcsönzés nagyon megcsappant. Az olvasótábor nagy része kiöregszik, fiatal utánpótlás jóformán nem létezik. Mindazonáltal a könyvtár helybéli és nemzetközi szerepe vitathatatlan. A szükséges levelezést alulírott végzi.

Haynalné Kesserű Zsuzsanna, s.k.,
könyvtárfelelős

NÁLUNK IS ÉRVÉNYES!

Norma Joan Paul (Kanada): Egy gyerek – Két nyelv

A nem angol nyelvű szülők közül sokan aggodalmaskodnak azon, hogy a kisebbségi nyelv milyen hatással van gyermekük iskolai előmenetelére. Ez a probléma természetesen nemcsak a szülőket foglalkoztatja, hanem a tanítókat, tanárokat is. A helyzet ugyanis az, hogy a nemzetiségi csoportok nyomása alatt vannak, hogy beilleszkedjenek a kanadai életbe, másrészt viszont nyilvánvaló, hogy más nyelvek és életkörülmények ismerete a gyermek számára nemcsak hasznos; hanem gyakran büszkeség forrása.

Az elmúlt másfél évtizedben szinte robbanásszerűen megnövekedett a kanadai iskolákban az eltérő anyanyelvű tanulók száma. Az Ontario Institute for Studies in Education alaposan tanulmányozta ezt a kérdést, és nyilvánosságra hozta munkája eredményét. Mindenekelőtt azt az eddigi „magától értetődőnek” tartott álláspontot cáfolta meg, amely szerint az idegen anyanyelv az angol megtanulása és általában a tanulás ártalmára van. **Ennek éppen az ellenkezője az igaz!**

Azok, akik otthon, esetleg bizonyos mértékig az iskolában is más nyelven beszélnek, nagy többségükben az átlagnál jobb tanulók. Különösen azok, akik nemcsak az angolt, hanem anyanyelvüket is tökéletesen beszélik. Megállapították, hogy az ilyen gyerek fokozott elemző képességgel rendelkezik. Jobban érzik, tehát jobban is tudják a nyelvet, képzelőerejük javul, értelmességük gyorsan szélesedik.

Az analitikus képességet már önmagában is javítja, hogy a gyermek látja és érzi a különbségeket, ha kétnyelvű. Érdekes módon azt is megállapították, hogy az angolul és egy kisebbségi nyelven beszélők sokkal gyorsabban megtanulnak franciául, mint azok, akik csak egy nyelvet tudnak.

A nyelvészek most sürgetik az „etnik” szülőket: kellő időben határozzák el, hogy a gyerekükkel meg akarják-e tartani az anyanyelvet. Ha a megtartás mellett határoznak, arra kell törekedniük, hogy gyermekükkel **otthon következetesen az anyanyelven beszéljenek.**

Ott, ahol mindkét szülő kisebbségi nyelven beszél; ez tulajdonképpen könnyen megy. Már nehezebb ott, ahol a szülők nem egyanyelvűek. De ez is megoldható. El kell határozni, hogy az angol nyelvű szülő mindig angolul, az „etnik” nyelvű viszont mindig a saját nyelvén beszél a gyerekkel. Tudományosan megállapították, hogy már a kisgyermek is személyhez tudja kötni a nyelvet és - szinte önműködően - azon válaszol, amelyen hozzá szólnak.

A *Royal Commission on Bilingualism and Biculturalism* már korábban szólott a kanadai társadalom többnyelvűségéből folyó előnyökről. Számos tartományban megengedi, sőt lehetővé teszi a törvény, hogy az iskolában, a tanítás egy részében a hivatalos nyelvet félretegyék.

A másnyelvű tanítást nemzetiségi csoportok, iskolabizottságok mozdíthatják elő, és máris sok ezer gyermek tanul hetenként néhány órában anyanyelvén. Az 1979/80-as tanévben, Ontarióban 15.000 gyermek vett részt 44 különböző nyelven az úgynevezett Heritage Languages Programban. Kulturális gazdagodást és tanulmányi előnyöket várnak ettől a programtól. Maguk a gyerekek is szívesen fogadják, mert bizonyára átérzik, hogy **szüleik nyelvének ismerete nemcsak előny, hanem önérték, sőt büszkeség forrása lehet.**

(Forrás: Amerikai Magyar Újság Baltimore XLIV. évf. 6.)

Átható siker kísérte a Magyar Kulturális Hetet – nap mint nap követték egymást a színvonalas és változatos előadások: kultúra-zene-irodalom... A vállalkozásnak kihatásai óriásiak – „a magyarok mozognak!” volt egy gyakran elhangzott megjegyzés a komolyzenei és népzenei koncertekkel, irodalmi előadásokkal telített estékről. Íme az összefoglalt beszámoló:

Az Ars Hungarica az argentínai magyar közösség történetében első alkalommal rendezett egy **8 estét betöltő kulturális programot** Buenos Aires legszebb múzeuma nagytermében, a Museo Nacional de Arte Decorativo-ban. A Múzeum igazgatója, **Alberto Bellucci** szerint ez egyedülálló esemény volt a Múzeum eddigi történetében.

Nemcsak a legfontosabb magyar zeneszerzők műveiből adtak reprezentatív keresztmetszetet, hanem a spanyol nyelvterületen az utóbbi években legnépszerűbb magyar író, **Márai Sándor** munkásságát is ismertették, a magyar kultúra különböző kifejezéseinek kiegészítéseként. A program változatosabbá tésésének érdekében ezen kívül **F.J. Haydn** egy Magyarországon írt operájának ősbemutatójára is sor került.

Két est Márai Sándor: Elsőnek **Dr. Faix Dóra** ELTE professzor, aki az OKM támogatásával utazott Argentínába, Márai stílusát, valamint Brachfeld Olivér, a negyvenes évek és Xanthus Judit, újabb Márai fordítóinak stíluskülönbségeit elemezte. Utána a budapesti Petöfi Sándor Múzeumban összeállított anyaggal megnyílt a Márai kiállítás.

Dr. Faix Dóra ELTE professzor előad

Méltó környezetben nyílt a budapesti Petöfi Sándor Múzeumból érkezett Márai kiállítás

A neves San Andrés egyetemmel együtt rendezett 2. estén az egyetem portugál nyelvű irodalomprofesszora, **Dr. Florencia Garramuño** Márait egy brazil történelmi tényen alapuló, „Ítélet Canudosban” c. műve alapján elemezte, majd a 2007-ben Canex díjat nyert argentin író, **Juan Forn** a szerző életéről átfogó, szórakoztató leírást adott elő. Az estéket rövid zenei program kísérte: az elsőt a két ismert orosz hegedűművész, **Oleg Pishénin** (az Ars Hungarica zene-

Székács Miklós:

Tüneményes sikerrel zajlott le a Magyar Kulturális Hét

karának koncertmestere) és **Natasha Shismónina** 13 **Bartók Béla** duettet játszott, a másodikikon két magyar származású művész, **Gisela Barok** szoprán **Inés Panzone Benedek** zongorakísérettel gyönyörű **Dohnányi Ernő** dalokkal szerepelt.

Három estén magyar zeneszerzők műveit hallhattunk.

- **1. Kröpfl Ferenc** nagyon képzett előadása vezette be a zenei részt: **Kurtág György** mutatta be egy spanyol feliratú film töredékei segítségével, ahol a zeneszerző feleségével és fiával magyarul beszél meg új kompozíciójának részleteit. Kröpfl ezután Kurtág Játékok művének a partitúráit magyarozta, végül a stílus jobb megismerése céljából zenekari művéből adott le egy részletet. Az est zongoraművésze az elegáns megjelenésű **Haydée Schwartz** volt, aki fantasztikus technikával játszotta **Weiner Leó** magyar népzene elemeken alapuló darabjait, **Ligeti György** Ricercata művéből bartokosnak hangzó részleteket, **Kurtág György** Játékok sorozatából egyre növekvő nehézségű darabokat, majd **Sebastián Gangival** Kurtág négykezes, Bach koráljaira írt variációkat.

- **2. A fiatal, sok díjat nyert, tehetséges Hugo Schuler** adott elő **Liszt Ferenc** műveiből, majd **Leidemann Sylvia** vezényletével az **Ars Hungarica kórus** **Pásztai Miklós** Csángó szerelmi dalait, **Ligeti György** Kállai kettősét, **Bartók Béla** Dalát és **Kodály Zoltán** Mátrai képeit énekelte kitűnő összhanggal. Az estet a **Regös** néptáncgyűjtés fejezte be két, **Bartók Béla** gyűjtéséből származó kalotaszegi táncdal.

- **3. Susana Kasakoff** mesteri előadásban 3 darabot nyújtott **Ligeti György** Etűdjéből. A zongorista virtuozitása az asszimetriákban különösen jól nyilvánult meg és egyúttal romantikus és impresszionista hangsúlyokat keltett. Feltűnően nehéz az **Autonne à Varsovie**, ahol a két kéz különböző sebességgel játszik. Ezután **Virginia Correa Dupuy** mezosoprán drámai hangsúllyal énekelte franciául **5 Liszt Ferenc** dalt, a mindig megbízható **Inés Panzone Benedek** kísérettel. Az estet **Bartók Béla** igényes, kontrapunkt teli **Kontrasztok** műve fejezte be, **Susana Kasakoff**, **Humberto Ridolfi** (hegedű) és **Carlos Céspedes** (klarinét) nagyszerűen összehangolt előadásában.

További három est, köztük a megnyitó és záró előadások **Haydn L'incontro improvviso** (Váratlan találkozás) dél-amerikai ősbemutatóban előadott operájának volt szentelve. Az olasz szöveget spanyol fordításban vetítve olvashatta a közönség. **Leidemann Sylvia** olyan produkciót nyújtott, amely sok jelenlevő zeneértő személy szerint a Buenos Aires-i operaszínen eddigi kimagasló pontja volt. A klaszszikus hangszerekkel játszó zenekar, **Roberto Rutkauskas** koncertinóval az élén, teljesen korabelinek hangzott, az ebben

A zsúfolt teremben már egy gombostű sem fért el...

Gfoto.org

a stílusban legjobb argentin énekesek, **Soledad De la Rosa**, **Carlos Natale**, **Carlos D'Onofrio**, **Norberto Marcos** és **Marcela Sotelano** nemcsak elsőrendűen énekeltek, hanem a **Perre** nővérek rendezése alapján kitűnő színészi teljesítményt is nyújtottak ezzel a vidám, sok mosolyt és derűt keltő operával, amelyen **Haydn Kismartonban** írt és Esterházán mutatott be 1775-ben. A 3 előadás közül a második más énekesgárdával folyt le, amelyben **Laura Penchi** különösen brillírozott. Az előadásokat **Pablo Bardin** zenetudós jól összeállított magyarozata előzte meg.

Az előadások végén és az operaszünetekben a közönség az Ars Hungarica finom argentin borkóstolóját élvezhette. Kivétel volt a péntek, amikor a Zombory Pince jóvoltából tokaji borok és sóssütemények egészítették ki a zenei élvezetet. Majdnem kivétel nélkül telt ház volt; a megnyitón 10 nagykövet is jelen volt, a záróesten már félórával a kezdés előtt nem maradt jegy.

Az egész program zenei vezetéséért és a két és félórás Haydn opera magas színvonalú előkészítéséért a legnagyobb dicsőretet érdemli **Leidemann Sylvia**, aki valóban egyre inkább Argentína egyik magas roptú, kimagasló tudású zenészévé női ki magát.

(A rendezvényeket az ARS HUNGARICA szervezte, Agárdy T. Zsolt mecénás szponzorálta, és a magyar Oktatási Minisztérium, valamint a magyar nagykövetség támogatta. Szerk.)

Gfoto.org

Gfoto.org

Gfoto.org

A bejáratnál és az előtérben díszmagyarba öltözött lányok osztogatták a fölvilágosító katalógosukat. Itt: Zombory Caro és Michelle

Fotó Bonczos

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy
özv. KORPÁDI SÁNDORNÉ
szül. **Odri Zita**

2008. június 20-án Bernálban, hosszú betegség után 93 éves korában elhunyt.

Gyászolják:

Terek Józsefné Odri Ilonka, húga
Terek Zsófi és Jakab Nándor
Terek Rudi, felesége Alejandra és
leányai Natalia és Nadia
és a kiterjedt rokonság Szegeden.

NYUGODJÉK BÉKÉBEN!

Lapzártai utáni hír: özv. **Meleg Lorántné** **Ijjas Irénke** 91 éves korában július 1-jén csendesen elaludt. Amennyire elszomorít bennünket a hír, annyira meggyőződésünk, hogy hosszú szenvedéséből jókor és békében vitte el az Úr. Ez adjon a hátramaradtaknak is vigaszt. A HKK hűségese és lelkes olvasóját veszti el benne, akinek mindig akadt biztató és elismerő szava irántunk.

Emlékét őrizzük! (HKZS)

„Globális fölmelegedés”?

Őszi havazás **Haynal Attiláknál**
Villa General Belgranóban (08.5.28).

Valóban melegsik a Föld?

- A már jelzettek kiegészítéseképpen: az Uruguayban 73 évesen elhunyt **Szinovszky Dezsőről** felesége **Marga** elbeszélte, hogy május 19-én Dezső séta után rosszul lett és hirtelen jött szívrohamában meghalt. Előzőleg kivizsgálásra ájtott Buenos Airesbe rossz közérzete miatt, de a szükséges hosszabb vizsgálatokra már nem került sor. Barátai úgy emlegetik, mint „kedves fiút, jóbarátot”, akít „mindenki szeretett”. Gyakran zongora mellé ült és danolt a Hungáriában, ahol szívesen látott törzsvendég volt. Két éve költöztek át Uruguayba, Marga rokonságának hívását követve.

- A **jubileumi Cserkészbál** közeledte lázban tartja az egész kolóniát. A magyar nagykövetség sem marad távol: **Józsa nagykövet** és **Király konzul** leányai is az elsőbálosok közt lesznek! **Gratulálunk!**

- 9 év után nagy **Becske-klán találkozó** volt Sánta Fében Apák napjára, 7 unoka nyüzsgött... Újabb nagy családi találkozót terveznek talán Karácsonyra - vagy legkésőbb Húsvétra!

(hátról): Víctor González apóstárs, Becske Mili (Bálint lánya), ifj. Becske Gábor, id. Becske Gábor, Becske László György (Kalifornia), Zorozáné Becske Mónika és férje Gerardo Zoroza (Zárate), Becske Bálint; (középső sor): id. Becske Gáborné Bakos Emőke, előtte Zoroza-Becske Mikel és kishúga Arantxa, Becske Theo (László fia), Becske Lászlóné Cristina González, előtte Zoroza-Becske Lukács, Becske Emmi (Bálint lánya), Becske Bálintné Andrea Enrietto

- Már hírt adtunk **Grabné Nagyiványi Patrícia** születésnapjára ünnepségről május 17-én. Ezzel összefüggésben érdemes föllapozni a Délamerikai Magyarság 1958. májusi számának **Hallottuk** rovatát: „Nemcsak-Nagyiványi Jánosné sz. Merkl Pirocska f. hó 12-én a belgranói Sanatorio del Norteben egészséges leánygymeknek adott életet. A boldog mama és a szép kis Patrícia jött vannak. Szívükből gratulálunk”. Ez a Patrícia lett most 50 éves! **Fia Pisti** szerint: „Igazi *Golden Girl*. Noha május 12-én született, 17-én volt a finom ünnepi vacsora a kerek születésnapra, vidám zene mellett. Nemcsak családja körében, hanem magyar, argentin, német, osztrák, olasz, szerb és örmény származású barátai val

Patrícia, a körülrajongott vedette

Élete vezérfonala az Istenhit és a hazaszeretet volt:
IN MEMORIAM - Dr. Bakos Károly,

kolóniánk köztiszteletben álló belgyógyásza
most töltené be 100. életévét

Budapest, 1908. július 14 - Buenos Aires, 1970. október 11

Szinmagyar erdélyi családból származott. Budapesten végezte el az orvosi egyetemet és kapta meg diplomáját. Ugyanabban az évben vette el feleségül Latosinszky Mária iparművészeti tanárnőt. Ebből a házasságból 3 gyermekük született: Emőke és Attila még Magyarországon, Ildikó pedig már az emigrációban, Ausztriában. Otthon, Magyarországon mint sikeres orvos dolgozott; egy szociális munkájával első Országos pályadíjat nyert. Budapesten 1944 decemberéig a bombázások dacára állandó orvosi szolgálatot teljesített. Az orosz előretörés miatt családjával Ausztriába menekült, ahol Werfen városkában telepedtek le ideiglenesen. Itt is folytatta emberbaráti orvosi szolgálatát. Működési engedélyt kapott Werfen és a környező falvak orvosi szolgálatára. Majd a „Vatikáni Misszió” révén lelkészek kíséretében látogatta a magyar táborokat.

1949-ben érkezett családjával Argentínába. Megérkezésétől kezdve a magyarok orvosa, majd a Segélyegylet elnöke, az Öregotthon alapító tagja. A Fernández és Rivadavia kórházak orvosa. Az 56-os Magyar Forradalom alatt feleségével a Centro Húngaroban együttműködtek a gyógyszerek rendezésében és eljuttatásában; majd az ideérkezett 56-os menekültek elhelyezésével és orvosi ellátásával törődtek.

Áldott emlékét szeretettel őrizzük szívünkben!

Leányai Emőke, Ildikó és családjai.
Elhunyt fia, Attila gyermekei.

Mit hallott az AMH?

ünnepelt! A 100-fős csoportnak sajnos csak hajnali 3-ig volt szabad a nagyteremben randalírozni. Mint szentanu bizony mondom: kár, mert minden vendég nagyon élvezte! Ezért szívből kívánjuk, hogy a következő 50 jobb, szebb, öröme- és szeretetesebb legyen! Ezt üzeni fiad, Pisti!” **Mi is gratulálunk!**

- Jóval kevésbé kedélyes élményen kellett magát túltennie **Dr. Faix Dórának**, akít az Iparművészeti Múzeumban megtartott sikeres előadása után az ajulás környékezett, amikor észrevette, hogy egy óvatlan pillanatban eltűnt mellőle a táskája, a laptopja, a fényképezőgépe - egyszerűen a Magyarországról magával hozott egész vagyona. Sajnos nemcsak az anyagi értékeket, hanem 14 év szellemi munkájának eredményét is elvitte Argentína immár krónikus vált közbiztonság hiánya! Nagy port vert föl a hír, még az interneten is, de sajnos hiába - a károsultnak semmi sem térült meg. Vele érzünk, és **őszintén nagyon sajnáljuk**. Ne tartson meg minket túl rossz emlékeknek!

Ezzel jár a dicsőség!

aki augusztusig a Világsszövetség elnöke. Így volt Pécsen, Torinóban, Limában, Londonban és Kanadában, és helyenként külön kurzusokat szervezett, hogy útja költségeit fedezze. Sok munkával propagálta a buenosai nagy eseményt, kihívásokkal megküzdve, mivel helyenként más-más nyelven adott elő: magyarul, olaszul, angolul. **Gratulálunk**, és bizonyosak vagyunk sikerében!

- A Hungária pótolhatatlan **Omarját** a Vezetőség május 28-án, az Oleanderek pedig 1 napra rá köszöntötték föl pezsgővel és egy saját szerzeményű, spanyol szövegű énekkel! Meleg **gratulációval** csatlakozik az AMH is! Megéremtelten örült a közszeretnek öröndő Omar-Zoli!

A csodálatos, filiform perui ceviche

- **Aguilar Alex** és **Gál Kati** május 26-án megvendégelték otthonukban az Oleander „leánykakat”. Alex mamája és húga (Peruból látogatásban) eredeti *ceviche* vacsorát készítettek, ami sokuknak új volt. Kati gulyáslevese és almáspitéje szintén remekelt. Gyermekeik Réka és Attila rögtönzött gitár-dob-ének előadással ajándékozták meg a vidám társaságot.

- **Képiró Magdi Mackó** június 8-án kultúrteadélután keretében összehívott 12 barátját, hogy együtt filmen megnézzék a Csík-somlyón 2006-ban előadott rock-operát.

A 12 barátó

- **Kesserrőné Balogh Judith Angyalka** és **Kerekes Ági** esküvőre Peruba utaztak és meglátogatták Emődy Nikit és édesanyját, Líviát, akikkel kellemes délutánt töltöttek és föllemegették a régi időket. Emődy Niki és az elnyühetetlen Lívia

- Július 4-en a **Sebess család** nagyrésze összesereglett Budapesten, mivel **Mariana** a budai Királyi vár Oroszlános Udvar teraszán különleges kitüntetést vett át: a Fehérsztaal Lovagrend Nagy Arany Keresztjét! **Gratulálunk!** (Bővebbet következő számunkban.) (HKZS)

Isten a mi oltalmunk és erősségünk! (Zsolt. 46:2)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy Antalnap éjszakáján csendesen elaludt az Úrban

Balogh-Kovács Antal – Putyi
építésmérnök UBA

Budapest, 1940. szeptember 7 – Buenos Aires, 2008. június 13

Gyászolják:

Felesége Mariá Inés Gutiérrez Ries

Gyerekei és házastársaik Balogh-Kovács Santiago és Mariá Victoria Rico Rocca, Balogh-Kovács László és Kiss Borbála, Balogh-Kovács Balogh, Balogh-Kovács Mátyás, Balogh-Kovács Inés és Balogh-Kovács Nicolás

Unokái Lucas, Marcos, Francisco, Victoria, Félix és Jonás

Anyósa Perla testvérvével, Tailával

Sógornői Adriana, Lucrecia és Susana Gutiérrez

Testvére Fóthy Istvánné Balogh-Kovács Judith és Fóthy István **kiterjedt családjukkal:** Fóthy Erzsébet és lányai Kasza Mária Ilona, Margit Emese és Edit Katalin; Fóthy Judith és Carlos Baldoni, Franco, Carola és Luciano; Fóthy Zsuzsanna és lányai Jeffrey Szófi, Viktoria és Teréz; Fóthy Zsófi és Stephan Stern, Leonard; Fóthy András és Andrea Jamieson, Mora; Fóthy Csilla és Gustavo Regueira, Tamás, Borja, Emma.

A család ezúton köszöni meg a részvétnyilvánításokat.
Szívünkben él tovább!

Az örök Világosság fényeskedjék neki!

Elment Putyi

v. Ferenczy Lóránt körleveléből:
„Június 13-án itt hagyott bennünket kedves barátunk **Balogh-Kovács Antal (Putyi)**, a Magyar Mérnöki Kör vezetője, a Vitézi Rend nemzetvezetői tagja.”

Föltűnt, hogy nem voltál ott a Hősök Napján, a Chacaritán, hiszen sohasem hiányoztál a fontos tiszteletadásról.

Hirtelen, váratlanul – elcsépezt szavak! A halál beköszöntése mindig fájdalmas, de még sokkalta fájdalmasabb akkor, amikor szerintünk korai. Mert fájdalmasabb, amikor gyerekkori pajtást ragad el mellőlünk, kortársat, akiről nem föltételeztük, hogy számára máris elérkezett az óra. Döbbenetes közelségbe visz minket is ahhoz, ami úgyis elkerülhetetlen, de amit még nem észlelünk magunk körül.

A Jó Isten tudja, mit tesz. Valószínűleg már elvégezted a Rád bízottakat, nyugodtan mehetél el beszámolni Neki. Láthatod, hogy most sok szomorúságot hagyta Magad után, érezheted, hogy hányan vagyunk, akik megsirattunk és akiknek hiányozni fog vidám nevetésed, állandóan tréfára hajló készséged, valamint segíteni akarásod azoknak, akiket barátaid közé fogadtál. Ajándék, hogy én is közéljük számitottam. Isten Veled, Putyikám!

Haynalné Kesserű Zsuzsó

Drága Barátaim!

Az időeltolódás és a hétféve miatt csak most, nyitottam ki a postám. Nem tudom leírni a fájdalmas döbbenetet, ami rázuhant történész barátom és kollégám távozása miatt. Végigfutnak előttem a pillanatok, amikor a Kereskedelmi Kamara ülésén, vagy társaságban, vagy a követségben találkoztunk, amikor az ő segítségével ismerkedhettem meg a tudományos munkám szempontjából fontos, érdekes kutatókkal, amikor itt Pesten beszélgettünk, mikor olyan kedvesen segített barátainknak bemutatni Buenos Airest, amikor elmesélte útját a Hiedegségbe, megosztotta velem kutatása eredményeit, vagy vendégül látott otthonában, családjával. Fáj minden pillanat, hogy már a múlt és nincs remény újabbakra.

Időben késve, de lélekben veletek együtt búcsúzom Tőle, aki megtisztelt azzal, hogy a barátjának tartott és nevezett! Kérlek Benneteket, juttassátok el együttérzésem Inésnek, a fiúknak, Judithnak és mindenkinek, akinek könnyű a szemében a veszteség miatt! Tisztelettel és barátsággal:

Dr. Bács Zoltán, Bács Elena, Nieder Iván építész, Dr. Csák József professzor, tanszékvezető egyetemi tanár

Június 14-én, Putyi temetésén érzékeny búcsút hallhattunk vitéz Ladányi Domonkostól. Szavait lánya Enikő olvasta föl. De utána Domi nem átalott föl másmázi a rozoga létrán, hogy saját kezűleg ráhintse megkapó ajándékát a koporsóra...

Drága Putyikám!

Szívbéli jó Barátom!

Mindnyájan, akik itt vagyunk azért jöttünk, hogy utolsó Istenevedet mondhasunk Neked. Örökre való eltávozásod nagyon váratlanul érintett mindnyájunkat, sok-sok fájdalmat okozva nekünk. Drága szép nagy családnak pedig egy örökre való, pótolhatatlan nagy úrt jelent.

Legjobb Barátomnak az elvesztése pedig annyira összeszorítja a torkomat, hogy a fájdalom miatt, amit érzek, nem fogok tudni Hozzád méltó búcsúztatót elmondani, felsorolva szép érdemeidet és munkásságodat. Pedig volna bőven miről beszélnem.

Az emigráns élet Neked sem volt könnyű. Te sem bővelkedtél ifjúkorban a földi javakban. Mindenneért nagyon meg kellett küzdened, de erős akarattal elérted, hogy neved magas körökben is ismertté váljék. Argentína, Brazília és még Egyiptom is őrzik lelkiismeretes és kiváló munkád maradandó emlékeit, eredményeit.

Isten kegyelméből valóban igazán boldog házasságot kötöttél és drága feleségeddel sok-sok nehézséget leküzdve felnevelted ritka szép nagy családodat, és még számos unokád szeretetét és csókjait is élvezhetted.

Mindig törhetetlen, szilárd és önzetlen jó magyar voltál. Soha sem csalódtam, ha magyar ügyben Hozzád fordultam. Magyarságszolgálatod tett méltóvá és érdemessé arra, hogy úgy a Vitézi Rend, mint a Szent László Lovag Rend is felvett a tagjai közé.

Most, a búcsúzó ölelés és kézszorítás helyett, útravalóul egy darabka Magyar Földet adok Szülőhazád földjéből, néhány levelet érdeinek lombjából és rónájának kalászából és vadírágából, amelyért soha sem szüntél meg áldozatkész fiának megmaradni.

Búcsúzó Tőled úgy a magam nevében, mint a Vitézi Rend Vezetősége és minden vitézi Rendtársad valamint a Szent László Lovag Rend - amelyiknek mint Dél-amerikai Széktartója - Te is tagja voltál, és minden Szent László Lovag Rendi Rendtársad nevében is.

Példátadó emlékedet örökre őrizni fogjuk.

vitéz Ladányi Domonkos

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

MI TÖRTÉNIK EGY VIHARBAN?

Az elmúlt hetek, sőt hónapok nyugtalanságát, Argentína eddigi válságos politikai helyzetét még a nagy napilapoknak is nehéz volt részrehajlás nélkül, higgadtan elemezni. Júniusra e sorok írásakor annyira elmérgesedett a helyzet, hogy a mezőgazdaság és a kormány között a már márciusban megkezdődött háború a következő megjelenésünkig adott esetben még forradalomba is torkollhat - hogyan írjak békéről június végefélé?

Az argentinai magyar közösség bevándorló tagjaiból én már a legidősebbek közé tartozom. Azok, akik szorgalmuk és szerencsájuk folytán vezető szerephez jutottak, már Argentínában születtek, és itthon vannak. Nem lehetünk - és nem is vagyunk! - közömbösek a körülöttünk morajló helyzetre vonatkozólag. Ha lenne egy komolyan összetartó ellenzék, ha lenne egy régi magyar mintát követő **Kiszagdapárt**, vagy **Szocialista párt** egy szavazható vezéregyéniséggel, akkor mind arra szavaznánk és - minden igyekeztünkkel - azt pártolnánk. Sajnos eddig ilyen nem jelent meg a színpadon, sem a Plaza de Mayón... Ezért, ebben a felkavart nagy VIHARBAN, hol aggódva, hol bizakodva, imádkozva szépen csendben várjuk a helyzet kialakulását.

Mindazonáltal kolóniánk életében a VIHARNAK vannak látható és érezhető összetartó hatásai. Ilyen volt május végén a magyar **Segélyegylet Szent István Otthonában** a május 18-án megtartott évi közgyűlés. Soha még ilyen szép számban nem jelentek meg a tagok. Az Otthon pénzügyi intézete modern vetített képekkel, szemüveg nélkül is látható adatokkal mutatta be

Vidám férfitársaság veszi körül a boldog elnököt! b.-j.: Zöldi Marci, Honfi Jancsi, Molnár Laci elnök, Demes Feri, Lomniczy Józsi a VIP-asztalnál

Eva Rebecsi kiérdemli a köszöneteket

a Segélyegylet nem éppen rózsás, de megnyugtató helyzetét. Nagyon boldog voltam. Úgy éreztem, hogy érdemes volt a sok munka, erős bevetés. A jó Isten segített. Mindenki jókedvűen mosolygott. Ez volt a legfontosabb. A gyűlés után az Igazgatóság a résztvevőket idős testvéreinkkel együtt kitűnő ebédre hívta meg. A székelykáposzta és túros rétes Némethné Lenke és Lomniczyné Letti remeke volt. A kákabélűeknek a finom sült csirkét a franciasalátával Éva h. igazgatónőnek köszöntük meg.

Leírhatatlan öröm fogott el. Három asztalhoz is hívtak. Mindegyiknél ettem pár falatot, közben szaladgáltam és lefényképeztem a kerek asztaloknál vidáman ebédelő

Dr. Luis Collia, felesége Theész Anna Rózsa és édesanyja, María T. Arrighi de Colliaival, aki az Otthon új, elégedett lakója. Mellette a 101 éves Vassné Agoston Rozsó

résztvevőket. A szalon asztalán, ahol nem ebédelt senki, ezüst domborművel díszített nehéz doboz öltött a szemembe. Megszólitott az **érctéglá**. A fényképen is látható szöveget jól el lehetett olvasni:

A Dock Sud-i Magyar Egyesület Tagjainak hazafias érzését tartsa ébren ez a marék magyar föld, melyet szeretettel küldött Dr. Rakovszky Iván, m. kir. belügyminiszter, a magyar Nemzet és kormánya nevében. - Anno 1926.

Egy darab történelem! Minden Magyarországból Argentínába elvándorolt, elmenekült magyarnak a történetét foglalja össze ez az érctéglá. Egy regényt éreztem meglevenedni. Faggattam Molnár Lászlót, a Segélyegylet igazgatóját, hogy mi ennek a „téglának” a története, hogy került ez ide? Neki köszönhetjük, hogy megismerhettem és beszélhettem ennek a történetnek még élő szereplőjével, a névrokon **Molnár László Józseffel**, annak a Molnár Ödönnek a fiával, aki a Dock Sud-i Magyar egyesületet és annak folytatását, ezt az Otthont a magyar Segélyegylettel együtt alapította. Érdekes, megható regény! Számomra annál is meghatóbb, mert az érctéglában Argentínába eljuttatott nehéz, magyar földet az én hazámban, az én nagyszüleim sírja körül, Csongrád megyében ásták és Szentesen hitelesítették.

(A beszélgetést a 93 éves Molnár Józseffel a következő számban közöljük. Szerk.)

Menekülünk a VIHAR elől

Nehéz egy optimistának Argentínában ma könnyed hangon bármi biztatást írni. Nekünk két hazánk van. Ennek köszönhetjük, hogy magyar szívünk örömmel, büszkén dobog a minden várakozást felülmúló sikert arató **Magyar Kulturális Hét** után, amit az **Ars Hungarica** rendezett június 9 és 16 között a főváros Iparművészeti Múzeumában. (l. részletes beszámoló 9.o. Szerk.)

A Museo de Arte Decorativo gyönyörű vaskapuja vendégszerető módon nyílt meg a tömegesen beözönlő publikum előtt

Fotó: Jakob

Az ünnepi hét utolsó előadásáról egy álomszerű barokkopera után, lebegő hangulatban kiléptünk az utcára, ahol a város legromosabb terein és az elnöki palota előtt haragos tüntetők doboltak...

Ez a magyar ünnepi hét nemcsak magyaroknak, de argentin barátainknak is a gondokból való kikapcsolódást és egyből maradandó élményt jelentett. Nem vagyok sem irigy, sem féltékeny. Belátom, hogy a szétszórtságban, diaszpórában élő magyaroknak legfontosabb feladata megismertetni - és külföldön is elismertetni - egyedülálló magyar kultúránkat. Gratulálunk **Leidemann Sylviának** és **Székács Miklósnak**, hogy fáradságot nem kímélve sikerült ezt a nagyszabású, kiváló eseményt művészileg létre hozniuk, és külön köszönet illeti **Agárdy Zsoltot**, a nagyvonalú főszponzort!

A legnagyobb sikert Haydn „L'Incontro improvviso” című operája aratta, amely háromszor került bemutatásra az Ars Hungarica zenekarával, kitűnő operaénekesekkel. A 2. szereposztásban **Laura Penchi** csodálatos szoprán énekelte Rezia szerepét. A rendezők nagyon ügyesen oldották meg a színpad hiányát és a világítást. Kihasnálták a gótikus díszterem légkörét, karzatait és lépcsőit a főszereplők egy-egy megjelenésére. A világ nagyobb operaházaiban bevezetett szövegvetítés (ezúttal spanyol fordításban) is segített megérteni a vidám történetet. Ez azért nem mondható feleslegesnek, mert ez ennek az operának dél-amerikai ösbemutatója volt. Paul Bardin zeneszakértő bevezető, ismertető előadásán kihangsúlyozta, hogy Franz Joseph Haydn több mint 30 évig Esterházy Miklós herceg zenei nagymestere volt. Magyarországon, Esterházyan komponálta úgy ezt, mint számtalan más ismert művét.

Magyarországon sincs napjainkban akkora sikere, mint a spanyolnyelvű országokban egy fiatal irónőfordítóknak köszönhetően, aki teljes szívvel átértézte Márai romantikus, filozofikus, melankolikus lelkét. Megízlette Márainál a magyar nyelv változatos, kicsit cizárdás, kifejező stílusát, amire a spanyol nyelvet remekül „ráhangolta”. Úgy képzelem, mint amikor egy zenekarban a primhegedős minden zeneszhez odamegy és megpengeti neki az alaphangot. Emajon van Márainak ugyanekkor sikere Németországban vagy Angliában, mint spanyol nyelvterületen? A könyv magyarul ugyanaz. Frankfurtban a híres Könyvkiállításon ezelőtt 12 évvel az első díjat Márai nyerte meg az *Egy polgár vallomásai* című művével. Tudtommal azóta egyik könyve sem ért el ott akkora sikert, mint pl. Argentínában. Nincs is annyi könyve németre lefordítva, mint spanyolra.

Minden előadáson örömmel vettem részt, de helyszíre miatt nem tudok mindegyikről beszámolni. A magyar közönségnek kétségtelenül a június 13-án rendezett program tetszett a legjobban. Az előadás első felében Liszt Ferenc csodálatos zenekölteményeit élvezhettük a fiatal, igen tehetséges **Hugo Schuler** zongoraművész tolmácsolásában. A program következő élménye az **Ars Hungarica Kórus**, mindannyiunk kedvenceinek fellépése volt. Kizárólag magyar népdalokkal örvendeztettek meg. Pászti Miklós, Bartók Béla, Kodály Zoltán és Ligeti György feldolgozásában a legszebb, legismertebb népdalok csendültek fel **Leidemann Sylvia** lendületes vezénylete alatt. Mellettem egy ismert napilap kiküldöttje ült, aki bár nem sokat értett a zenéhez nem akarta elhinni, hogy a kórus nem kizárólag magyar anyanyelvű énekesekből áll.

Néhány rövid hír utazóinkról

- Szép nyári színben és jó kedvben megjöttek **Terek Zsófi** és **Jakab Nándor** Magyarországról és - Egyiptomból! Elragadtatással mesélték, hogy kitűnő magyar idegenvezető kísérte őket vízen és szárazföldön. Legnagyobb csodálkozásomra megmagyarázták, hogy útjukat Budapesten kezdték egy magyar csoporttal. Ígérték, hogy legközelebbi számunkban beszámolnak róla.

- A magyarok, akárcsak az argentinok szeretnek panaszkodni, de még jobban szeretnek utazni. Kedves levelet kaptam Budapestről, **Trefán Erzsikétől**. Június 7-én indultak el édesanyjával együtt Magyarországra. Erzsike mama, aki már majdnem minden híres zarándokhelyet bejárt Európában, az idén Lourdes-ba készült. Legnagyobb meglepetésükre semmilyen külföldi túrára már nem kaptak Pesten helyet. A magyarok utaznak! Ez nekik jó, de akik Pestről akarnak magyar idegenvezetővel túrázni - jó előre le kell foglalják a helyet! A végén csak Dalmáciába tudtak ellátogatni pár napra, majd Debrecenbe, Hajdúszoboszlóra a rokonokkal.

Mire a Magyar Hírlapot kezetekbe vesztetek, már elmentem. Július 1-jén indulok Budapestre, ahol részt veszek unokám, **Zilahy Sebest Mariana** „lovagga” avatásán. Július 4-én a Királyi Vár oroszlános teraszán, a gasztronómia ünnepén veszi át Mariana a *Fehérszta Lovagrend Nagy Arany Keresztje* kitüntetését, a Magyar Köztársaság gazdasági miniszterétől. A következő számban igyekszem róla beszámolni.

A nagy siker mindenkit boldogított! A ragyogó Dr. Székács Miklós két vidám segítőtárs veszi körül (b.-j.: Paál Magdi és Zomboryné Kemenes Kati)

Bizony csodálatos a magyar zene és dal vonzóereje idegeneknek, argentin testvéreinknek is. Talán még ennél is vonzóbb a magyar néptánc, a **Regösök** mindenkori szereplése. **Bonapartian Edi**, **Pérez Leidemann Nati**, **Ughy Viktor** és **Lovrics Konszti** most is remekeltek. Sajnos csak 2 számmal léptek fel, egy Forgácskúti legényessel és egy kalotaszegi csárdással.

Születésnapok

- Június 8-án töltötte be 98. születésnapját **Dr. Kehidai Gábor**. Nagy szeretettel vettük körül unokahúga, Rubido-Zichy Ivánné, Hohenlohe Senta házában, egy vidám ebédre gyönyörűen megterített asztal körül. Gábor szokott jó humorával halásan fogadta a jókívánságokat.

A 98 éves jubiláns Dr. Kehidai Gábor tisztelettel köszöni meg a vendéglátó Rubido-Zichy Hohenlohe Sentának a díszes ünnepi ebédet

- Ugyancsak június 8-án töltötte be 69. születésnapját **Keglevich Miklós**. A fényes megünneplését meglepetésnek szánta felesége, Mária, de nem hiszem, hogy ne tűnt volna fel Miklósnak a vidám feldíszített lakás és az előkészületek erre az estélyre. Öröm volt látni, hogy az ünnepelt milyen boldogan fogadta vendégeit. A kitűnő hangulatot emelte az is, hogy minden gyermeke, unokája (kivéve a 2 hónapos kis Miklóst) jelen volt, és körbefogva apjukat-nagyapjukat, együtt táncoltak. Az igazán nagylelkű házigazda minden jelenlévőt meghívott jövőre a 70., kerek számú születésnapra. Adja Isten, hogy úgy legyen!

Az előadást az ún. „aranszalomban” a Zombory Pincészet bemutató borkóstolója követte. Ezen természetesen szintén mindenki részt vett. **Zombory István** a magyarországi pincéből, Tokajról hozta a legfinomabb Furmintot, sőt a legrágább aszút is. Nagy szakértelemmel magyarázta az argentinoknak, hogy mi a „titka” a magyar Tokaj-vidék borainak. Hány évet és mennyi

Barátok a Zombory Pince kedélyes borkóstolóján b.-j.: Mahr Lívia, a szerző, Oberitterné Judith, Monostoryné Ildikó

munkát igényel, mire asztalunkra kerül. Nagyon kedvesen, családja tagjaival együtt házi sóssüteménnyel és egy pohár finom borral megkínáltak minden vendéget. Köszönjük!

(Képanyag Bonczos)

••••• AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI •••••

••••• **2005: Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta** •••••

••••• **Alapító Védnökök:** Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Möricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebest Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton •••••

••••• **2005-től 2007-ig US\$ 100.-on felüli adományaikkal támogattak:** Dr. Alitisz Constantino (2x) - B.A. (Kanada) - Döry Ilcsi - Erdődy József (2x) - Dr. Farkas Ferenc (3x) - Gorondi István és Edith - Gosztonyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebest" - K.I. - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Möricz Istvánné (2x) - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) (3x) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László (3x) - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (3x) - Zilahi Sebestné Bonczos Zsuzsa (3x) - Zombory István - *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacsevich (x2)* •••••

••••• **2008: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Möricz Istvánné - Zilahi Sebestné Bonczos Zsuzsa - Döry Ilcsi - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebest" - Dr. Alitisz Constantino - N.N. - Dr. Besenyi Károly - Dr. Orbán László - Alexis Pejacsevich** •••••

••••• **Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!** •••••

OCTUBRE 2007
SERVICIO NACIONAL DE APRENDIZAJE (SENAC)
adopta para sus 220 sedes en todo Brasil los manuales de técnicas de Mausi Sebest

ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA SALVADOR ARIEL LETTIERI
Pastelero Profesional IAC Mausi Sebest SUB-CAMPEÓN

ENERO 2007
BOCUSE D'OR FRANCIA
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebest REPRESENTÓ A LA ARGENTINA

DICIEMBRE 2005
COPA AZTECA, MÉXICO
EMILIANO LAUTARO SABINO
Cocinero Profesional IAC Mausi Sebest PRIMER PUESTO

SETIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE TEAM COMPETITION, EE.UU.
FABIAN DI PAOLO
Profesional en Artes Culinarias IAC Mausi Sebest MEDALLA DE BRONCE

NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP, LUXEMBURGO
FERNANDO ORMAZÁBAL, OMAR PIETRABUENA, MARCELO MOREIRA, ALDO GUSTAVO VELÁZQUEZ REPRESENTANDO A LA ARGENTINA
Profesionales egresados IAC Mausi Sebest MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS
Nivel Internacional Exclusivo y Certificado

www.mausiweb.com

www.mausiweb.com

Desensyl
Con Pluronic F-127 - Citrato Disódico - Bifluorado

► CREMA DENTAL DESENSIBILIZANTE
► ANTICARIES / ANTIPLACA

PRESENTACION: POMOS MULTILAMINADOS CON 100 GRAMOS.

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Sebestné Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Dr. Constantino Miguel Alitisz
abogado
Libertad 480 2º Capital
14 a 18 hs.
4382-2990 / 15-5481-0957
cmalitisz@yahoo.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Danacs Zsuzsanna
Abogada
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Lic. Éva Barnaky
Psicóloga
Consultorio:
15-6220-4948
4541-0314

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzeté a magyart!"

A Z.I.K. támogatja a magyar betűt

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A havi lapzárta után történt eseményekről szóló beszámolók és hírek csak egy hónap késéssel jelenhetnek meg. Számítunk Olvasóink szíves megértésére!

A SZEPTEMBERI számra a lapzárta: augusztus 10
Anyag és hírek beküldésére (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

Kedves Olvasónk! Megkapta már a nyugtáját?
A címkén látható az előfizetésének lejárata. Két hónappal utána be kell szüntetnünk a lap küldését.
Előfizetése megújításának esetében kérjük közölje velünk annak formáját és dátumát (4711-1242), hogy kiállíthassuk a megfelelő nyugtát. Köszönjük! **AMH**

INTÉZMÉNYEINK

NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekesmartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatvas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVEGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - CORAL HUNGARIA - slaidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-6134-1577 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTNYUM" ARGENTINAI KATOLIKUS MAGYAROK SZÖVETSÉGE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentnyum@fibertel.com.ar

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTINAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMÉI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTINAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capitulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsili@gmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY - M. Moreno Nº 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MÚTUOS - Balcarce 79. Moreno Nº 12, (3540) Villa Ángela, Prov. de Chaco. Tel. 03735-420-939

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:
Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.